

“എന്റെ സഹോദരന്മാരേ, ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയിച്ചതും, നിങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചതും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതുമായ സുവിശേഷത്തെ നിങ്ങളെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു. നിങ്ങൾ വാഗ്ദാനിച്ചിട്ടുള്ള പ്രവാചകന്റെയും, എത്ര വലുത്തായൊരു ഞാൻ നിങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചതെന്നു ഓർമ്മ പക്ഷം നിങ്ങൾ അതുപോലെ രക്ഷപ്രാപിക്കും. ഞാൻ സ്വീകരിച്ചതുപോലെതന്നെ അതു നിങ്ങൾക്കു നേരത്തെ എളിച്ചുതന്നിട്ടുണ്ടുണ്ടോ?”

—വീ. പൗലോസ് | കോറി: 15: 1, 2, 3.

“മറ്റുള്ളവരെ നിർദ്ദീക്ഷിപ്പാനും തിരുത്തുന്നതിനും നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നു; എന്നാൽ നമ്മെ തിരുത്തുന്നതിനും നമുക്കു മനസ്സിലും, മറ്റുള്ളവരുടെ വലുതായ സാത്താവും നമ്മെ അസന്തുഷ്ടരാക്കുന്നതിനും എങ്കിലും നാം ആവശ്യപ്പെടുന്നതു് യാതൊന്നുംനിഷേധിക്കപ്പെടുന്നതു് നമുക്കു ഇഷ്ടമല്ല. മറ്റുള്ളവർനിത്യമത്താൽ ബന്ധിക്കപ്പെടണമെന്നും നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നു, എന്നാൽ നാം യാതൊരു വിധത്തിലും ബന്ധിക്കപ്പെടുന്നതിനു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല.”

—ക്രിസ്തുപരക്കരണം.

“ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ ഭീപമാകുന്നു; എന്നെ അനുഗമിക്കുന്നവൻ അന്ധകാരത്തിൽ നടക്കുന്നില്ല.”

പരിശുദ്ധ മറിയം നമ്മനിൽ ഞെവട്ടാൻ; നിത്യകന്യകയാണു്, ദൈവജനനിയാണു്.

“അവളെ കണ്ടെത്തുന്നവൻ ജീവനെ കണ്ടെത്തുന്നു. നമ്മുടെ കത്താവിൽനിന്നു രക്ഷയും.”

അമൃതപുഷ്പമായ അവളുടെ പ്രവൃത്തികൾ നമുക്കു മാതൃകയാണു്. നമ്മുടെ കഴിവിന്റെ പരിധിയിൽ ഒതുങ്ങിനിന്നുകൊണ്ടു് അവയെ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ പകർത്തണം. അവളിൽ ഹൃദയസ്पर्ശകമായി പലതുണ്ടു്. എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും, ഏതു ജീവിതമാസവീകരിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കും, സകല ക്രൈസ്തവകുടുംബങ്ങൾക്കും അനുകരണീയങ്ങളാണവ. ആന്തരിക ജീവിതത്തിന്റെ രഹസ്യം അവളുടെ പ്രവൃത്തികൾ ആവിഷ്കരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ സ്വജീവിതത്തിൽ അവളെ കണ്ടെത്തുന്നവൻ ജീവൻ കണ്ടെത്തുന്നു; നമ്മുടെ കത്താവിൽനിന്നു രക്ഷയും പ്രാപിക്കുന്നു.

അവൾ ജനനത്തിൽ കറയാറുവളായിരുന്നു. രക്ഷകനായ ഈശോയുടെ മാതാവു് പാപമാലിന്യത്തിനു ധീനയായിരിക്കുക—നിമിഷനേരമെങ്കിലും പിശാചിനു അടിമപ്പെടുക—ദൈവത്തിന്റെ പരമപരിശുദ്ധിയിൽ അനുയോജ്യമല്ലാത്തതിനാൽ പാപരഹിതയായിരിക്കുക ആവശ്യമായിരുന്നു. തന്മൂലം അവൾ നമ്മനിൽ ഞെവട്ടായിരിക്കുന്നതിന്നു് ദൈവം അനുഭവിച്ചേ തീരുമെന്നായി. ഈ വരം അനന്യപഞ്ചഡമാണു്. അവൾ ജന്മപാപത്തിനെ നല്ല കമ്മപാപത്തിനും അധീനയായിട്ടില്ല.

നാം ജനനവേളയിൽ ഉത്ഭവ പാപത്തിനധീനരെങ്കിലും സ്വന്തം യോഗ്യത കൂടാതെതന്നെ മാമ്മോദിസാവഴി പ്രസാദവരം പ്രാപിക്കുന്നുണ്ടു്; ആത്മീയതുഭയസ്രുത്താൽ അലംകൃതരാകുന്നുണ്ടു്. വെണ്മയേറിയ ആ വസ്തുത്തിൽ കാപുരട്ടരുതു്. അക്കാഴ്ചയിലാണു് നാം മറിയത്തെ കണ്ടെത്തേണ്ടതു്.

അവൾ തന്റെ ബാല്യകാലം ദൈവാലയത്തിൽ ചെലവഴിച്ചു. പാവനമായ ജീവിതം നയിച്ചു; സമയത്തിൽ അധികപക്ഷം ദൈവാലയനുള്ളായി വിനിയോഗിച്ചുപോന്നു. ജീവനെ കണ്ടെത്തുവാൻ ഈ മാതൃക നാം സ്വീകരിച്ചേ മതിയാവൂ. ചെറുപ്പം മുതലേ ദൈവകാഴ്ചങ്ങളിൽ ജാഗ്രത നമുക്കുണ്ടാകണം. അതിനു പ്രാഥമ്യം നൽകണം. കുഞ്ഞുങ്ങളെ അതിൽ പരിശീലിപ്പിക്കണം. ഇവിടെയാണു മറിയത്തെ കണ്ടെത്തേണ്ടതു്.

അവൾ പ്രായത്തിലും ജ്ഞാനത്തിലും ദൈവത്തിന്റേയും മനുഷ്യരുടേയും മുമ്പിൽ പ്രസാദത്തിലും വളർന്നുവന്നു. യഹൂദന്മാർക്കു എല്ലാവരും വിവാഹിതരാകുവാൻ കൊതിച്ചിരുന്ന ഒരു കാലസന്ധിയായിരുന്നു അതു്. വരുവാനിരിക്കുന്ന ലോകരക്ഷകന്റെ മാതാവകണമെന്ന മോഹമായിരുന്നു അതിനു നിദാനം. യഹൂദവംശ ജനായിരിക്കും രക്ഷകൻ എന്നായിരുന്നല്ലോ പ്രവചനം. എന്നാൽ ഒരു കന്യകയായിരിക്കുവാൻ

ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സഹായമായ മറിയത്തെ എങ്ങനെ നാം കണ്ടെത്തണം

(പേരും പി. വട്ടക്കുഴി ബി. എ.)

അവൾ അഭിലഷിച്ചു. രക്ഷകന്റെ മാതാവെന്ന മഹനീയപദവിയിൽ അനർഹയെന്ന വിചാരം—അവളുടെ അതാധമായ എളിമ—പ്രസ്തുത തീരുമാനത്തിനു അവളെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. സ്വന്തമായി അർഹതയുണ്ടെന്നുള്ള വിചിച്ച് നിർമ്മലമാക്കണം. ദൈവത്തിരുമനസ്സു മാത്രമേ നമ്മിൽ പ്രവർത്തിക്കാവൂ. വിനിയോഗ്യതയെത്തീർന്നു അതു സാധ്യമാകൂ. എല്ലാറ്റിലും എല്ലാ സമയവും നിറഞ്ഞ മനസ്സോടെ ദൈവത്തിരുമനസ്സിനു നിറവേറുകയായിരുന്നു അവളു

ദൈവശാസ്ത്രപാരംഗതനായ വി. ആന്തോണിയോസ് (തിരുനാൾ—ആഗസ്റ്റ് 28)

ചാരം ഭോഷത്തമാണു്, അഹങ്കാരമാണു്. ദൈവശക്തിയാലല്ലാതെ താൻ സ്വയം ഒന്നുമല്ല എന്ന വിചാരം; അതാണു് എളിമ. ഇവിടെ നാം മറിയത്തെ കണ്ടെത്തണം. പുണ്യപരിപൂർണ്ണതയുടെ കാതൽ ദൈവത്തിരുമനസ്സിനോടുള്ള പരിപൂർണ്ണമായ സംയോജ്യതയാണു്. അതായിരുന്നു മറിയത്തിൽ ശോഭിച്ചിരുന്ന താരക. എളിമയുള്ള ഹൃദയത്തിലേ ആ താരക ഉദിച്ചയത്ര. സ്വമനസ്സിനെ ദൈവത്തിരുമനസ്സിനോടു സംയോജി

പ്പിച്ചു് നിർമ്മലമാക്കണം. ദൈവത്തിരുമനസ്സു മാത്രമേ നമ്മിൽ പ്രവർത്തിക്കാവൂ. വിനിയോഗ്യതയെത്തീർന്നു അതു സാധ്യമാകൂ. എല്ലാറ്റിലും എല്ലാ സമയവും നിറഞ്ഞ മനസ്സോടെ ദൈവത്തിരുമനസ്സിനു നിറവേറുകയായിരുന്നു അവളു

പ്പോൾ മാതാപിതാക്കൾവഴി ദൈവത്തിരുമനസ്സിനു നിറവേറുന്നുവെന്നു വിശ്വസിച്ചു അവൾ സമ്മതംനൽകുന്നു. വീണ്ടും ദൈവത്തിന്റെ ദൗത്യം ലഭിച്ചപ്പോൾ തന്റെ കന്യാത്വത്തിനു ഭംഗം വരുമെന്നു കരുതി അവൾ “കല

മേറ്റോദേസിൽനിന്നു ഓടിയെളിക്കുവാൻ മെസ്സേനിൽനിന്നു തിരിച്ച് നസ്രസ്സിൽ എത്തുവാനും അറിയില്ലാത്തയപ്പോൾ വൈമനസ്യം കൂടാതെ അതു ചെയ്യുന്നു. എല്ലാമുപേക്ഷിച്ച് സുഭീർഘവും ക്രൂരപുണ്ണുമായ യാത്ര കഴിക്കേണ്ടിയിരുന്ന ഓരോ തവണയും അവൾ സർവ്വത്തന്നു ദൈവേഷ്ടം അനുസരിക്കുന്നു. ഇവിടെയും നാം മറിയത്തെ കണ്ടെത്തണം.

അവളുടെ അനന്തരജീവിതപശ്ചാത്തലം എന്താണു്? ഒരു കുഗ്രാമം, ഒരു ചെറുകുടിൽ, സർവ്വതരം ദരിദ്ര്യം. നല്ല അയൽക്കാരില്ല, ഏറ്റവും താഴ്ന്ന വേലകൾ. എല്ലാം അവൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതു്. ഉയർന്ന നില അവൾ അഭിപ്രക്ഷിക്കുന്നില്ല; വിനിയോഗ്യതയെ അനുഭവിക്കുന്നതിൽ അവൾ ഏർപ്പെടുന്നു. നിത്യസൗന്ദര്യമുള്ളവർക്കു നിറംകൊടുക്കുന്ന ചായങ്ങളാണവ. സ്വർഗ്ഗീയതീതമാലപിക്കുന്ന അതിവിശിഷ്ടങ്ങളായ തീതകളുടെ വാക്കുകളാണവ; സംഗീതക്കലകളാണവ. അവ ഏറ്റവുമലിഷണീയമായി അവൾ കരുതുന്നു. ഇഷ്ടശോഭയേയും യൗവ്വേച്ഛയ്ക്കു് മനസ്സു് അവളുടെ മനസ്സു്; അവരുടെ അഭിഷ്ടം അവളുടെ അഭിഷ്ടം. ശ്രദ്ധയോടെ അവരെ കേൾക്കുന്നു. സന്നദ്ധതയോടെ അവരുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ശീരസം വഹിക്കുന്നു. ദൈവാലയത്തിലും സ്വഭവനത്തിലുമെന്നല്ല എവിടെയും അവൾ കത്താവിന്റെ ദാസിതന്നെ. ദൈവത്തിരുമനസ്സിന്റെ പൂർണ്ണകരണമായിരുന്നു അവളുടെ ജീവിതം. ആ ദിവ്യസ്വരത്തെ അനുസരിക്കുന്നതിനായിമാത്രം അവൾ ജീവിച്ചു. ഇവയിൽ നാം മറിയത്തെ കണ്ടെത്തണം.

ഏറ്റവും ദരിദ്രമായിരുന്നു അവളുടെ ജീവിതം. എങ്കിലും ഏറ്റവും വലിയ നിധി അവൾക്കുണ്ടായിരുന്നു. ഏറ്റവും വിലമതിച്ചിരുന്ന ആ നിധിയെ—ഇശോയെ—പിരിഞ്ഞുള്ള ജീവിതം അവൾക്കു അശക്യമായിരുന്നു; അസാധനിയായിരുന്നു. ദൈവാലയത്തിൽവെച്ച് ഇശോയെ കാണാതായപ്പോൾ അവൾ അനുഭവിച്ച ഹൃദയവേദന എത്ര വലുതു്. അവളിടത്തെ കാണുന്നതുവരെ തേടി. ഇവിടെ നാം മറിയത്തെ കണ്ടെത്തണം.

മിശിഹായുടെ പരസ്യജീവിതത്തിൽ അവിടുന്ന് നമ്മെച്ചെങ്കൊണ്ടു ചാറുന്നതും. ദിവ്യമായ ഉപദേശങ്ങളും അത്ഭുതകൃത്യങ്ങളും മൂലം ജനഹൃദയങ്ങൾ ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തെ രാജാവാക്കുവാൻ അവർ ഉദ്യമിച്ചു. വിജയാരവത്തോടെ ജറുസലേമിലേക്കു അദ്ദേഹത്തെ അവർ എത്തിരോറ. അവിടെയെങ്ങും മറിയത്തെ നാം കാണുന്നില്ല. ഒരു മഹാ പാതകിയെപ്പോലെ ഇശോയെ വിധിക്കപ്പെട്ടു. അവമാനിതനായി കൊലക്കളത്തിലേക്കു ആനിതനായപ്പോൾ അവൾ സഹനത്തിന്റെ കൊടുമുടിയിൽ കയറി അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിക്കുന്നു. കുരിശിൽ മുവട്ടിൽനിന്നു് തന്റെ ദിവ്യസുതനേയും തന്നെത്തന്നേയും പാപപരിഹാരവേലിയായി നിത്യപി

(ശേഷം 3-ാം പേജിൽ)

7) ഇവതമ്മിലുള്ള ഏറ്റവും മേ
ലികരമായ വ്യത്യാസം കുത്തനാലി
ക്കാ വേദപുസ്തകം വൈദികനാ
തിയോടുകൂടി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്ത
ണമെന്നും, പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുവേദപു
സ്തകം ആർക്കും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താ
(ശേഷം 11-ാം പേജിൽ)

ഏതെങ്കിലും സങ്കല്പമൊക്കെ. യാതൊരു രാജ്യത്തിനും ഇതു തീയിൽ മുറോട്ടുപോകുക സാധ്യമല്ല. കഴിഞ്ഞ പത്തുവർഷം ഇന്ത്യയ്ക്കുണ്ടായ നേട്ടങ്ങൾ ഒന്നുമാത്രമാണ് അന്താരാഷ്ട്രീയരംഗത്തു ഇന്ത്യയുടെ പേർ ഉയർത്തിയത്.

സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്കുള്ള ഒരു യാത്ര നാം പൂർത്തിയാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇനി രണ്ടാമത്തെ യാത്രയാണ് നമ്മുടെ മുമ്പിലുള്ളത്. അടിമത്തത്തെ തുടച്ചുനീക്കിയതുപോലെ ദാരിദ്ര്യത്തെ തുടച്ചുനീക്കിക്കൊണ്ടുവേണം നാം ആ യാത്ര പൂർത്തിയാക്കാൻ.

ക്ഷേമധനങ്ങളുടെ വിലക്കുയർത്തലും നൈപുണ്യപരമാർശികയുണ്ടായി. വിലക്കുയർത്തലും എല്ലാവരേയും പ്രത്യേകിച്ച് താണവരുടെ മനസ്സിലെ കൂടുതലായും ബാധിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതു തവമെന്ററിനു വേദനയുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു കാര്യമാണെങ്കിലും, വിലക്കുയർത്തലും ഒരു ലോകപ്രശ്നമായി തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. എന്നിരുന്നാലും ഇതിനെ ഇന്ത്യ തരണംചെയ്യുന്നതായിരിക്കും. നമ്മുടെ വമ്പിച്ച പ്രോജക്ടുകളിൽനിന്നുള്ള നേട്ടങ്ങൾക്കു ഇനിയും കുറച്ചു കാലംകൂടി ക്ഷമിച്ചിരിക്കേണ്ടതായുണ്ട്. ആ ദിവസങ്ങൾ അതിവിട്ടരമല്ലതാനും.

സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിൽ ധീരമായി പങ്കെടുത്തവരിൽ ജാൻസിയിലെ രാണിയുടെ നാമം നൈപുണ്യപ്രത്യേകം എടുത്തുപറഞ്ഞു. ആ ധീരവനിതയുടെ സേവനങ്ങളെ അദ്ദേഹം മുക്തകണ്ഠം പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ട് അരമണിക്കൂർ ദീർഘിച്ചുപ്രസംഗം ഉപസംഹരിച്ചു.

(12-ാം പേജ് തുടർച്ച)

ഒരു കടിയനായിരുന്നു. അപ്പൻ വീട്ടിൽ വരുമ്പോൾ അമ്മ ഉൾപ്പെടെ ഞങ്ങളെല്ലാം ഞെട്ടി വിറയ്ക്കും. അർദ്ധരാത്രി സമയത്ത് റോഡിൽനിന്നും "അസഭ്യങ്ങൾ" ഉയരുമ്പോൾ നാട്ടുകാർ പറയും കടിയൻ കുഞ്ഞൊന്നൻ വരുണെന്ന്.

"എന്നും കടി കഴിഞ്ഞു" വീട്ടിൽവന്ന് അപ്പൻ അമ്മയെ തല്ലും. പീഠേജമായിരുന്നെങ്കിലും. എന്തിനധികം പറയുന്നു; അപ്പൻ ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കാരനും കൂടിയാണ്. സഖാക്കൾ അദ്ദേഹത്തെ നിരീശ്വരവർഗ്ഗത്തിന്റെ നേതാവായി. ചില ദിവസങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം വീട്ടിൽ കയറുകയില്ലെന്നായി.

"അമ്മ കിടപ്പാണ്". അമ്മയ്ക്കു പനി. രണ്ടേക്കുറേയും വരുന്ന പുരയിടം അപ്പൻ കടിച്ചു നശിപ്പിച്ചു. മരണവാങ്ങിക്കാൻ കാര്യമില്ലായിരുന്നു. അന്നെനിക്ക് പതിനാലു വയസ്സ് പ്രായമുണ്ട്. ഒരു ഞായറാഴ്ചയായിരുന്നു അന്ന്. സമയം സന്ധ്യയോടുത്തു അപ്പൻ വീട്ടിൽ വന്നു. "അവൻ കഥ നിറുത്തി. ആ തൊണ്ട ഇടി. കണ്ണിലിടുക നന്നെ. സ്നേഹിതാ, ബാക്കിക്കൂടെ പറയൂ!" ഞാൻ നിർബന്ധിച്ചു. അവൻ തുടർന്നു:

"അപ്പന്റെ കൂടെ വേറൊരു സ്ത്രീയുമുണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ ഞെട്ടിവിറച്ചു. "ഇങ്ങനെയൊക്കെയാടി കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ലോകം" എന്ന് ആക്രോശിച്ചുകൊണ്ട് അപ്പൻ പനിച്ചു തളുന്ന്കിടന്ന അമ്മയെ അടിച്ചു... ഇടിച്ചു. അമ്മ... മരിച്ചു... ഞാൻ... ഞാൻ... ഏകനായി... സഹോദരികൾ ഒരാളുരശ്വലായിലാണ്..."

അവൻ വിളമ്പി വിളമ്പിക്കുറഞ്ഞു. "സഹോദര, സമാധാനിക്കൂ" സങ്കടത്തോടെ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

"എന്റെ അമ്മ എന്നെ കാത്തിരിപ്പുണ്ട് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ. ഞാൻ പാടിമരിക്കണം. അങ്ങനെ..."

കമ്മ്യൂണിസം കഴിഞ്ഞുനിൽക്കുമ്പോൾ

വ്യവസായ പരാജയം

(നിരീക്ഷകൻ)

ആധുനിക ലോകത്തിൽ ഓരോ രാജ്യത്തിന്റെയും അഭിവൃദ്ധി അതതിന്റെ വ്യവസായപരമായ വിജയത്തെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ആശ്രയിച്ചു നിൽക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് വ്യവസായികരണത്തിൽ അവ ഓരോന്നും മുഴുപ്പിച്ചിട്ടു മത്സരത്തിൽ ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്നത്. റഷ്യയുടെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥിതിയെ ജയിക്കുന്ന ഒരു സംവിധാനം വ്യവസായ വിജയത്തിനു വേരായില്ലെന്നുള്ള ജയഭേരി കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകൾ മുഴക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ വ്യവസായരംഗത്തു സോവ്യറ്റ് റഷ്യ ഒരു പരാജയമാണെന്ന് വസ്തുതകൾ വീളിച്ചുപറയുന്നു. ഒന്നാമതായിതന്നെ റഷ്യയിൽ വ്യവസായത്തിനു എന്തെങ്കിലും പുരോഗതിയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു അംഗീകരിക്കുന്നതോടൊപ്പം, അതിനുവേണ്ടി ബലിയർപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മനുഷ്യജീവിതങ്ങളുടെയും ചെലവുകളുടെയും ജീവനശ്വരത്തിന്റെയും, തടയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പ്രാഥമികസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളുടെയും ഭീജനകരമായ മരങ്ങൾ നാമനുസ്മരിക്കണം. റഷ്യയിൽനിന്നും ഉപഗ്രഹരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും കോ

വി. പത്താംപിഴുസിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ എന്റെ ഭർത്താവിന്റെയും കുട്ടിയുടെയും സുഖക്കേട് മാറിയതിനു കൃതജ്ഞത. താമസിച്ചതിനു ക്ഷമാപണം.

മറിയക്കട്ടി കാക്കോ, വടുതല

ടിക്കണക്കിനു യുവപരമന്ദാരം തടവുകാരായി പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി നിർബന്ധിതസേവനത്തിനു പയോഗിച്ച മൃതയരങ്ങളും സോവ്യറ്റ് ചരിത്രപക്ഷങ്ങളിൽ നിന്നു മാച്ചുകയറിയവർ ഒരിക്കലും സാധ്യമല്ല. രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സേപ്താധികാരമോക്കുന്ന ഇരുമ്പുകൂടലായോട്ടിച്ച് വ്യവസായശാലകളും സ്വകാര്യസ്ഥാപനങ്ങളും കണ്ടുകെട്ടി മുതൽക്കൂട്ടി രാഷ്ട്രത്തിന്റെ വ്യവസായാഭിവൃദ്ധിയുടെ പട്ടികയിൽ പെടുത്തി അഭിവൃദ്ധിയെ കണക്കാക്കിയതും ഒരുവിധം ചെപ്പടിവിദ്യകളായിരുന്നു. കമ്മ്യൂണിസംവാദനാചെയ്യുന്ന രീതിയിൽ രാജ്യാഭിവൃദ്ധി പരവും തൊഴിലാളികളുടെ ജീവിതസുഖമുയർത്തി അല്ലെങ്കിലും സഹായകവുമായ ഏതെങ്കിലും ഒരു വ്യവസായം കഴിഞ്ഞ നാളുകളിലായിരുന്നുള്ളത്. സോവ്യ

അവനതു പൂർത്തിയാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഏതും പൊട്ടി അവൻ കരഞ്ഞു. ആ പാവപ്പെട്ട പാട്ടുകാരന്റെ കണ്ണുനീർ തുടയ്ക്കുവാൻ ഒരു മനുഷ്യമനുഷ്യൻ ഓടിയെത്തി. പ്രകൃതി അയച്ചു പുക്കാരാ! ആ തായകന്റെ ഏതും പൊട്ടി ഉയർന്ന ശോകതാനത്തിന്റെ ഇഴക്കോയ അലകൾ തട്ടി ഉറങ്ങിക്കിടന്ന പ്രകൃതിയും ഉണന്നിരിക്കാം!

റഷ്യയിൽ നടപ്പാക്കുവാൻ കമ്മ്യൂണിസത്തിനു സാധിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന് ഉത്തരമുട്ടിക്കുന്ന ഒരു ചോദ്യമായി ഇന്നു നീരിക്കുകയാണ്.

40 കൊല്ലത്തെ പരീക്ഷണങ്ങളുടെ രേഖ ഇന്ത്യയുടെ റഷ്യയിൽ ഒരു പുതിയ വ്യവസായിക പുനഃസംവിധാനം നടത്തപ്പെടുകയുണ്ടായി. അതിന്റെ ഒരു മാസത്തെ പ്രവർത്തനഫലം റഷ്യൻ പത്രമായ പ്രവദാ ജൂലൈ 30-ാം തീയതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതിൽ പറയുകയാണ്:- "വളരെ വേഗത്തിൽ പരിഹരിക്കപ്പെടേണ്ടതായ പല നോട്ടക്കുറവുകളും വിഷമതകളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. വ്യവസായസംരംഭങ്ങൾ അനുകൂലം പുരോഗമിച്ചിരിക്കുന്നതിനും നിർമ്മാണജോലികൾ ചെയ്തു തീർക്കുന്നതിനും കഴിയാതെ വന്നതിന്റെ പ്രധാനകാരണം അവയ്ക്കുവേണ്ട സാധനങ്ങളും ഉപകരണങ്ങളും എത്തിച്ചുകൊടുക്കാൻ സാധിക്കാതെ വന്നതാണ്. നമ്മുടെ സാമ്പത്തികരംഗത്തും മറ്റു മേഖലകളിലും നിശ്ചിതതോതിൽ പ്രവർത്തനം നടത്തുവാൻ കഴിയാത്ത ഒട്ടവളരെ സംരംഭങ്ങളുണ്ട്. ജോർജിയായിലുള്ള ലോഹവ്യവസായശാലയ്ക്കും, വിവിധ വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങൾക്കും കൊടുക്കേണ്ടിയിരുന്ന 700 ടൺ അസംസ്കൃത ഇരുമ്പും ഉരുക്കും, 120 ടൺ മേത്തരം ഇരിമ്പും നൽകാൻ സാധിച്ചില്ല. നെറോ ചൊമോസ്ലോവിലെയും സുളിംസ്കിയിലെയും ലോഹവ്യവസായശാലകളും മറ്റും അവയുടെ ഉൽപാദനപ്പാൻറുകളിൽ വളരെ പരാജയപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്" (പ്രവദ, ജൂലൈ 30, 1957) ജൂലൈ 1-ാം തീയതിക്കുമുമ്പു പുതിയ സംവിധാനം പൂർത്തിയാക്കിയിരിക്കണമെന്നായിരുന്നു നിശ്ചയമെങ്കിലും അതിനിയും പൂർത്തിയാക്കിയിട്ടില്ല എന്നാണ് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെടുന്നത്. പുതിയ പരിഷ്കാരങ്ങൾ അകലികളിലും ആലോചനാഘാതങ്ങളുമാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തിലും പ്രചരിച്ചിട്ടുണ്ട്. വ്യവസായരംഗത്തു ഇതുവരെയും ഒരു സ്കം നോവസ്ഥ ഉളവാക്കേണ്ടതും ഉല്പന്നങ്ങൾ യേജനകമാവുവാൻ കുറഞ്ഞുപോയേക്കുമെന്നും ഒരപകടം ഉൾക്കൂട്ടിയേക്കുമെന്നും ചില പത്രങ്ങൾ വിപതസ്സുചനകൾ നൽകിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ജോർജിയായിലെ കൺസിൽ ചെയർമാനായ ജി. ചെറോവാസ്കും മറ്റും അവരുടെ നിലയെ വിശദീകരിക്കുന്നതിനും കുറഞ്ഞതിൽനിന്നു സ്വയം ഒഴിവാക്കുന്നതിനും ശ്രമിക്കുകയാണ്. മുരുകത്തിൽ റഷ്യയുടെ വ്യവസായികരണനയം ഇന്നും ഒരു ഭീമപരാജയമായി നിലകൊള്ളുകയാണെന്നും, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വ്യവസായതന്ത്രം പ്രായോഗികമോ അഭിവൃദ്ധ്യുവമോ അല്ലെന്നും വസ്തുതകൾ ഒരിക്കൽക്കൂടി തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഒരു കൊല്ലത്തിൽ 121 പ്രസംഗങ്ങൾ മാർക്സാപ്പാ നടത്തി

പരിശുദ്ധപിതാവ് 12-ാം പിയൂസ് മാർക്സാപ്പാ അവിടുത്തെ ഭരണത്തിന്റെ 18-ാം വർഷത്തിൽ—1956 മാർച്ച് 2 മുതൽ 1957 മാർച്ച് 1 വരെ—121 പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ ആ കാലഘട്ടത്തിൽ തിരുമനസ്സിലെ 4 മാക്രികലേഖനങ്ങളും പല പ്രാർത്ഥനകളും മറ്റു രേഖകളും

കാഞ്ഞാണിയിലേയും വടക്കൻപാവുവിലേയും വൻപിച്ച പ്രതിഷേധമായോരങ്ങൾ

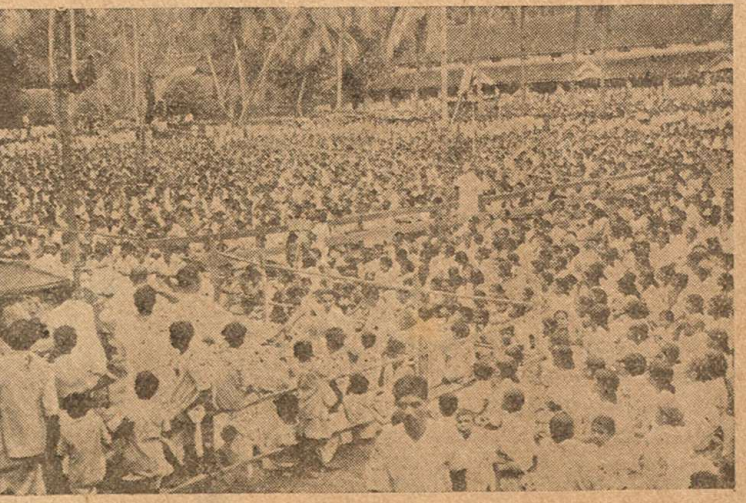
കാഞ്ഞാണിയിൽ നടന്ന കരിങ്കൊടിരാവിലെ പുരഃചവിഭാഗം

രാവിലെ വനിതാവിഭാഗം

പ്രതിഷേധമായോരത്തിൽ തിങ്ങിക്കൂടിയ ജനക്കൂട്ടം

വടക്കൻപാവുവെ പ്രതിഷേധമായോരത്തിൽ സംബന്ധിച്ച ജനാവലിയുടെ ഒരു ഭാഗം

വത്തിക്കാൻമുദ്രാപയംവഴി പുസി റമായ ഒരു സവിശേഷതയാണ്. അവിടുത്തെ ഭരണത്തിന്റെ 18-ാം വർഷത്തിലെ ചരിത്രപ്രസിദ്ധ പ്രസംഗങ്ങളിൽ എല്ലാ വിജ്ഞാനവിഭാഗങ്ങളേയും സമ്യക്കായി സ്പർശിക്കുകയും ശാസ്ത്രീയമായി പ്രതിപാദിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹം.

ഒരു കൃഷിപ്രധാനരാജ്യമായ ഇന്ത്യയിൽ ഏതു സമ്പ്രദായത്തിലാണ് കൃഷി മുന്നോട്ടു കൊണ്ടു പോകേണ്ടതെന്നുള്ളതു ഒരു വലിയ പ്രശ്നമായി തിന്നിരിക്കുകയാണ്. നമ്മുടെ കൃഷിസമ്പ്രദായത്തിൽ വളരെയധികം അഭിപ്രായഭിന്നതയുണ്ടായെങ്കിൽ മാത്രമേ നമുക്കു ഭക്ഷ്യവിഭവങ്ങളിൽ സ്വയംപര്യാപ്തത കൈവരിക്കുവേണ്ടി എന്തു ചെയ്യാം എന്നുള്ളതു അനിവാര്യമായ ഒരു വാസ്തവമാണ്. അതുകൊണ്ടു കൃഷി പരിഷ്കരിക്കുന്നതിൽ ഗവണ്മെന്റിന്റേയും പൊതുജനങ്ങളുടേയും ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. പല പുതിയ പദ്ധതികളും തദ്ദേശം ആവിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടുപോകുന്നു. സോഷ്യലൈസേഷനുവേണ്ടിയുള്ള വ്യഗ്രത ഈ രംഗത്തിലും അന്ധമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതായി കാണപ്പെടുന്നു. ഇന്ത്യൻ ജനതയുടെ അഭിലാഷങ്ങളേയും ചിരസ്ഥായിയായ പ്രവണതകളേയും കേവലം അവഗണിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പദ്ധതികൾ ഇക്കാര്യത്തിൽ പുരോഗതി കൈവരുത്തുമോ എന്നുള്ളതു ഗൗരവമായി ചിന്തിക്കേണ്ട ഒരു സംഗതിയാണ്. മാത്രമല്ല, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രീതിയിലുള്ള പദ്ധതികൾ കണ്ണടച്ചു സ്വീകരിക്കുന്നത് വിനാശകരമായി തീരുമെന്നും അനുസ്മരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇന്ത്യാഗവണ്മെന്റ് ചൈനയിലെ കൃഷിസമ്പ്രദായങ്ങൾ പഠിക്കുന്നതിനു നിയോഗിച്ചിരുന്ന ശ്രീ പട്ടാബിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള പ്രതിനിധിസംഘത്തിന്റെ റിപ്പോർട്ടനുസരിച്ചുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ നടപ്പാക്കുന്നതിനു വേണ്ട നിയമനിർമ്മാണങ്ങൾക്കു ഇപ്പോൾ ആലോചിച്ചുവരുന്നതായി കാണുന്നു. അതേതുമാത്രം സ്വീകാര്യമാണെന്നു ഗൗരവമായി ചിന്തിക്കേണ്ട അവസരമാണിതു്. ഈ വിഷയം പാർലമെൻറിൽ ചർച്ചയ്ക്കു സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. പട്ടാബിന്റെ റിപ്പോർട്ടിലെ അംഗങ്ങളിൽനിന്നു ചൈനയിലെ സമ്പ്രദായത്തെപ്പറ്റി ഏകാഭിപ്രായമല്ല ഉള്ളതെന്നു വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവിടെ പ്രയോഗത്തിലിരിക്കുന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രീതി വളരെ മെച്ചമാണെന്നു പ്രതിനിധിസംഘാംഗങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നതിനു തല്പരകക്ഷികൾ സാഹസപ്പെടുകയുണ്ടായെങ്കിലും അതേപ്പറ്റി ഗൗരവമായ ആശങ്കകൾ പ്രതിനിധിസംഘാംഗങ്ങളിൽ പലരിലുംനിന്നു ഉരുവനം ചെയ്താൻ അവർക്കു സാധിച്ചിട്ടില്ല. ചൈനയിൽ വേണ്ടത്ര ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നില്ലെന്നും, അവരുടെ ഭക്ഷ്യസംഭരണകേന്ദ്രങ്ങൾ പലതും ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണെന്നും ഉള്ള വസ്തുതകൾ ഈ ആശങ്കയെ ഉറപ്പിക്കുകയാണ്. എങ്കിലും എതിരഭിപ്രായങ്ങളെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പാക്ഷികമായ റിപ്പോർട്ടാണ് ഇവിടെ സ്വീകരിക്കുവാൻ പോകുന്നതെന്നാണ് പാർലമെൻറിലെ വാദപ്രതിവാദത്തിൽ ഗവണ്മെന്റു സ്വീകരിച്ച നിലപാടു വ്യക്തമാക്കുന്നത്. സാഹകരണം, ഏകീകരണം, സോഷ്യലിസം, സ്റ്റേറ്റു സോഷ്യലിസം മുതലായി കാതലായ വൈവിധ്യങ്ങളുള്ള ആദർശങ്ങളെ യഥാതഥം വിവേചിക്കാതെയാണ് പദ്ധതികളും നിയമങ്ങളും ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നതെങ്കിൽ അതു പരാജയപ്പെടുമെന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണ്. ഭക്ഷണപ്രശ്നത്തെപ്പറ്റി പാർലമെൻറിൽ നടന്ന സംവാദത്തിനിടയിൽ മി. എം. ആർ. മസ്തൂനി മുണ്ടിക്കുഞ്ഞിട്ടു വാദിച്ചവർ പദ്ധതികൾ

—○—

വൈദ്യശാലയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതും രോഗികളെ പരിശോധിച്ചു ചികിത്സ നിശ്ചയിക്കുന്നതുമാണ്.

കുടുംബസമാധാന സംവിധാനം

(ഡി. ജോസഫ്, ഗ്രാമസേവക)

ലോകസമാധാനസ്ഥാപനത്തിനും, ആറാംപരീക്ഷണങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനും ഉത്ഭവോധിപ്പിക്കുന്ന നെടുനെടുങ്കൻ പ്രസംഗങ്ങൾ തട്ടിവിടുന്നതു ഇന്നെ വീടേയും കേൾക്കാം. കുടിലിലും കൊട്ടാരത്തിലും ചായക്കടകളിലും വലിയ റെഡ്ക്രോസ്സുകളിലും വിനോദസ്ഥലങ്ങളിലും, തൊഴിലാളിയും, മുതലാളിയും, വിദ്യാർത്ഥിയും, അദ്ധ്യാപകനും, വിവാഹിതനും, അവിവാഹിതനും ചർച്ചാവിഷയമാക്കുന്ന ഒന്നാണു ലോകസമാധാനം.

ലോകസമാധാനം: കേൾക്കുവാൻ തന്നെ എത്രയോ ഇമ്പമുള്ള ഒരു പദമാണതു്. ജീവിതം സുഖസമ്പുഷ്ടമാക്കുന്നതിനും സമാധാനം കൂടിയേ തീരൂ. നമുക്കോരോരുത്തർക്കും ഈ ലോകസമാധാനത്തിനുവേണ്ടി കാര്യങ്ങൾ സംഭാവനചെയ്യുവാൻ സാധിക്കും. എന്താണതു്? കുടുംബസമാധാനസ്ഥാപനം. കുടുംബാധിപത്യമോണ് സമുദായം. സമുദായത്തിൽ സമാധാനമുണ്ടാകണമെങ്കിൽ കുടുംബത്തിൽ സമാധാനമുണ്ടാകണം. വീട്ടിൽ കലഹിച്ചു കലികയാറി ഇറങ്ങിപ്പോകുന്ന ഗൃഹനാഥൻ വെളിയിലിറങ്ങിയാൽ ഇന്നു സമാധാനപ്രേമിയായി, ഒരു സമാധാനപ്രഭാഷകനായി മാറുന്നതു കാണാം. എന്താണു ഫലം? സമാധാനപരമായ ജീവിതം പ്രവൃത്തിയിൽ കാണിക്കുവാനുള്ള കളരിയാണു കുടുംബം. അവിടെ സമാധാനം നിങ്ങൾക്കു സ്ഥാപിക്കുൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ അപ്രാപ്യമായ ഒന്നിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ എത്രതന്നെ സംസാരിച്ചാലും ഫലമെന്തു്?

സമാധാനപരമായ കുടുംബജീവിതത്തിനു തടസ്സമായി പലരും പറയുന്നതു് പണത്തിന്റേയും ഭക്ഷണത്തിന്റേയും കുറവാണ്. ഓരോ സെക്കൻറിലും നമ്മുടെ ജനസംഖ്യ വർദ്ധിച്ചുവരികയാണ്. ഇങ്ങനെ വർദ്ധനവുമായി വരുന്ന ജനങ്ങൾക്കു തിന്നുവാനും, കിടക്കുവാനും മറ്റുമുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ഉറപ്പാക്കുവാനായി നൽകുവാൻ സാധ്യമല്ലാത്തതാണെന്നു കാരണം പറഞ്ഞാണു് കുടുംബസംവിധാനം അല്ലെങ്കിൽ ജനനനിയന്ത്രണം എന്ന വിനാശകരമായ പദ്ധതി ചിലർ പ്രചരിപ്പിച്ചുവരുന്നതു്. ഇപ്പോഴുള്ള വസ്തുക്കൾക്കൊണ്ടു് ഒരു ക്ലിപ്തപരിധിവരെയുള്ള ജനങ്ങൾക്കു ജീവിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടു, ജനസംഖ്യ അതിൽ കൂടുതലായാൽ ഇവിടെ ദാരിദ്ര്യവും, അഭയാനവും ഉണ്ടാകും; അതാണു വരുടെ വാദഗതി. നാം ജനിക്കുന്നതു് ഒരു വായോടുകൂടിയാണെന്നു് ആ വായ് നിറയ്ക്കുവാൻ രണ്ടു കൈകളും കൂടി ദൈവം നമുക്കു നൽകിയിട്ടുണ്ടു്.

പ്രവൃത്തിചെയ്യുവാനും, പണവും, ഭക്ഷണവും സമ്പാദിക്കുവാനും നമുക്കു സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടു്. ഭക്ഷണത്തിന്റേയും ഭൂമിയുടേയും പരിമിതിയാണു് ഈ ദർബോധനത്തിനു മുണ്ടിക്കാണിക്കുന്ന കാരണമെങ്കിൽ ഒരു കാര്യം തീർത്തു പറയുവാൻ സാധിക്കും. അവരുടെ കണക്കു ശരിയല്ലെന്നു സമ്പത്തു് ശാസ്ത്രവിദഗ്ദ്ധന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. കൂടാതെ, സമാധാനമാണു നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടതെങ്കിൽ അതിന്റെ മാനദണ്ഡം പണവും വസ്തുവും മാത്രമല്ല, മനുഷ്യൻ തമ്മിൽതമ്മിലുള്ള അനുരഞ്ജനമാണു്. വിട്ടുവീഴ്ചചെയ്യുന്നതിലും ക്ഷമിക്കുന്നതിലും, പരസ്പരം ഞായോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിലുമാണു് സമാധാനം നിലനിൽക്കുന്നതു്. ജനങ്ങളുടെ പരിമിതി

യിലോ, തലമുറ ലഭിക്കാമെന്നു ചിലർ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ആഹാരം ഭികായുണ്ടായിട്ടുള്ള സുലഭതയിലോ അതു കണക്കാക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു് കുടുംബസംവിധാനം കുടുംബസമാധാനസംവിധാനത്തിനു് ഒരു നിദാനമല്ലായെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു. കുടുംബസമാധാനം പിന്നെ എന്തിലാണു നിലനിൽക്കുന്നതു്?

കുടുംബാംഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള പരസ്പരധാരണയിലും സ്നേഹത്തിലുമാണു് അതു നിലനിൽക്കുന്നതു്. വിവിധതരത്തിലുള്ള അനവധി കുടുംബങ്ങളുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തിവരുന്ന ഒരാൾ കുടുംബസമാധാനം എന്തിൽ നിലനിൽക്കുന്നുവെന്നു അപഗ്രഥിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ മുകളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഉത്തരമാണു ലഭിക്കുക. നിങ്ങൾ ഒരു ഭർത്താവോ ഭാര്യയോ ആണെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ "കൂട്ടുകാരിയെ" അല്ലെങ്കിൽ "കൂട്ടുകാരനെ" സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതിൽ നിങ്ങൾ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തണം. ഭാര്യഭർത്തൃബന്ധം ഉപരിപൂർവ്വതകമല്ല, അന്തർഭവനം ലുപ്തം ധിഷ്ടിതമായിരിക്കണം. ഒരു ഭാര്യയായിരിക്കുന്ന സ്ത്രീ അവളുടെ കുടുംബജീവിതത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനു് ആദ്യമായി വേണ്ടതു് തന്റെ ഭർത്താവിനെ ഒന്നു "പഠി"ക്കുകയാണു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇംഗിതങ്ങളും, താല്പര്യങ്ങളും, ചിട്ടകളും, രുചിയും, അരുചിയും, മനസ്സിലാക്കിവേണം അദ്ദേഹത്തെ ശുശ്രൂഷിക്കുവാൻ. അദ്ദേഹത്തോടു പെരുമാറുവാൻ. കറിക്കു് എരുവു് വളരെ കുറച്ചു തി തന്റെ ഭർത്താവിനു് എന്നു മനസ്സിലാക്കിയിട്ടും അക്കാഴ്ചയിൽ അശ്രദ്ധകാണിക്കുന്ന ഭാര്യയ്ക്കു ഭർത്താവിനെ സന്തോഷിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുമോ? പല യുവഭാര്യഭർത്താക്കന്മാരിലും ചില സംശയങ്ങളും, ആശങ്കകളും തന്റെ പങ്കാളിയെപ്പറ്റി മനസ്സിൽ തോന്നാറുണ്ടു്. അങ്ങിനെ സംശയങ്ങൾ വെച്ചു പുലർത്തിപ്പലർത്തി അതു് ഒരു വലിയ കൊടുങ്കാറ്റിൽ ചെന്നുവസാനിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ യുള്ള കൊടുങ്കാറ്റു് പല നാശങ്ങളും ചെയ്യുമെന്നു ഊഹിക്കാമല്ലോ. പലരും നിങ്ങൾക്കു പരസ്പരം പറഞ്ഞു് സമാധാനമായി തീർക്കുവാൻ സാധിക്കും. തുറന്നു ചോദിക്കുക. തുറന്നു പറയുക. കുറെ വിട്ടുവീഴ്ചകൾ എല്ലാക്കാഴ്ചയിലും അനിവാര്യമാണു്.

ഭാര്യയ്ക്കുമാത്രമേ കടമകളുള്ളവെന്നു ഭർത്താവു വിചാരിക്കുന്നതു തെറ്റാണു്. പ്രാപ്തിയും തന്റേടവുമുള്ള പുരുഷനാണു് താരതമ്യേന അബലയായ തന്റെ ഭാര്യയ്ക്കു ലഭ്യവും ആരയും സന്തോഷവും നൽകേണ്ടതു്. പുരുഷന്റെ പരുഷമെല്ലാം തന്റെ ഭാര്യയുടെ നേർക്കു പ്രയോജിക്കാമെന്നു കരുതരുതു്. പരുഷത്തേക്കാൾ കൂടുതൽ സഹനവും ക്ഷമയും സ്നേഹവുമാണു് അവിടെ ആവശ്യം.

(11-ാം പേജ് തുടർച്ച)

തിയിൽ എത്തിക്കുന്നു. മരണം തന്നെയും അഭികാമ്യമായി തോന്നുന്നു.

നിമിഷങ്ങൾ അധികം കടന്നുപോകേണ്ടിവന്നില്ല. ഓ! ഓ! ആ രണ്ടും അന്തരീക്ഷത്തെ മുഖരിതമാക്കി. അതോടൊപ്പം രണ്ടു മംസപിണ്ഡങ്ങൾ നിലംപതിച്ചു. രണ്ടു പൈങ്കിളികൾ അവയുടെ കൂട്ടവിട്ടു് പറന്നുയർന്നു, നിത്യ നന്മവസതിയിൽ സോല്ലാസം വിശ്രമിക്കുവാൻ, ദൈവകാരണ്യം എന്നെന്നും പാടിപ്പുകഴ്ത്തുവാൻ.

കുടുംബം എന്നു പറയുമ്പോൾ കുട്ടികളെ ഒഴിച്ചുനിർത്തുവാൻ പാടില്ലല്ലോ. പല അമ്മമാരും പറയാറുണ്ടു് "അവൻ തിന്നാൻ മാത്രം കേറീവരും; അതു കഴിഞ്ഞാൽ ഉടൻ ഇറങ്ങിപ്പോകാ യി." കുറച്ചു പ്രായമായ മക്കൾ നിങ്ങൾക്കുണ്ടെങ്കിൽ ഒരു കാര്യം നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കണം. ഹൃദയം തുറന്നു സംസാരിക്കാനും സന്തോഷിക്കുവാനുമുള്ള സാഹചര്യം യുവാക്കന്മാർ അന്വേഷിക്കുന്നെങ്കിൽ അവരെ തെറ്റുപറയുവാനില്ല. വീട്ടിൽ കയറിവരുന്നതു് അവർക്കു ഒരു അരാജകത്വമായി തോന്നിക്കരുതു്. അവനു ചിരിക്കാനും കുളിക്കാനും പാടാനും ഉല്ലസിക്കാനുമുള്ള സൗകര്യം കഴിയുന്നോടത്തോളം അവനു ചെയ്തുകൊടുക്കുക. നിങ്ങളുടെ കുടുംബബാല്യം തയ്യാറാക്കി ദൈവഭീന പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പ്ലാൻ ആസൂത്രണം ചെയ്യുമ്പോൾ, അവനു കൂടി വഹിക്കാവുന്ന ഒരു ജോലി നിഷ്ഠിതമാക്കുക. അപ്പനും മക്കളും അമ്മയും തമ്മിലും പരസ്പരം മിണ്ടാതെ മുഖംവീട്ടിപ്പിട്ടു നടക്കുന്ന ചില മുറുപാടുകൾ കാണാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. കാരണം അന്വേഷിച്ചാൽ വളരെ നിസ്സാരവുമായിരിക്കും.

ഒന്നാംകൂറുസിൽ പഠിക്കുന്ന കൊച്ചുനാണുടിയെ കുളിപ്പിച്ചു് തല പിന്നിയിട്ടു് മോടിപിടിപ്പിച്ചു് സ്ത്രീകൾ പറഞ്ഞുയക്കുന്ന കൊച്ചുമേച്ചിലും, ആമിസിൽ പോകാനുള്ള ഭർത്താവിന്റെ ഷർട്ടിനു് വെട്ടണിട്ടുകൊടുത്തു സന്തോഷമായി അദ്ദേഹത്തെ യാത്രയാക്കുന്ന യുവഭാര്യയും, എല്ലാ അംഗങ്ങളും ഒരുമിച്ചു സായാഹ്നസവാരിക്കു പോകുന്ന കുടുംബവും എത്ര ഹൃദ്യമായ ജീവിതരംഗങ്ങളാണു് സൃഷ്ടിക്കുന്നതു്! കുടുംബജീവിതം എത്രക്കൊണ്ടു് എല്ലാവർക്കും ഇതുപോലെ ആസ്വദനീയമാക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല?

ഇങ്ങനെയാണു കുടുംബജീവിതം സമാധാനപൂർണ്ണമാക്കുക. അതുകൊണ്ടു്, കുടുംബസമാധാനമാണു് ലോകസമാധാനത്തിന്റെ മുന്നോടിയാണെന്നും സൃഷ്ടിക്കേണ്ടതു്. ലോകസമാധാനം കുടുംബസംവിധാനംകൊണ്ടു് നമുക്കു ലഭ്യമല്ല. പ്രത്യേക കുടുംബസമാധാന സംവിധാനം സാക്ഷാല്പരീക്ഷപ്പെടണം. അതിനു നല്ല മനസ്സും സ്നേഹമുള്ള ഹൃദയവും ദൈവവിശ്വാസാധിഷ്ടിതമായ കുടുംബചർച്ചകളും കൂടിയേതീരൂ.

പത്രാധിപർക്കുള്ള കത്തു്

സർ,

മുണ്ടശ്ശേരി വിദ്യാഭ്യാസവില്ലിന്റെ മലയാളപരിഭാഷ ഒരു ലഘുലേഖയായി അച്ചടിച്ചു വിതരണം ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ അതിനെ പരാമർശിച്ചു നടക്കുന്ന ആക്ഷേപങ്ങളുടെ യാഥാർത്ഥ്യം സാമാന്യക്കാർക്കുപോലും, പ്രതിഷേധയോജനകളിൽ സന്നിഹിതരായി പ്രസംഗങ്ങൾ കേൾക്കുന്നവർക്കു പ്രത്യേകിച്ചും, നല്ലവണ്ണം ബോദ്ധ്യപ്പെടുമായിരുന്നുവെങ്കിലും അതു് അടിച്ചു വിതരണം ചെയ്യാൻ ആരും ഉത്സാഹം കാണിക്കുന്നതായി അറിവിൽ പെട്ടിട്ടില്ല. ആ കുറവു പരിഹരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു നോക്കാമെന്നു കരുതി ഇവിടെ ഒരു സംഘക്കാർ അതു കുറെ അടിച്ചു കണുരണ്ടു പ്രതിഷേധയോഗസ്ഥലങ്ങളിലേക്കു കൊടുത്തു. ചിലവായതുമത്രം വിലവച്ചു അവ വിതരണം ചെയ്യാൻ നടത്തിയ ശ്രമം വിജയകരമായിക്കൂണ്ടു. അങ്ങനെ ഓരോ കേന്ദ്രത്തിലും ഉള്ള സംഘങ്ങളോ മറ്റോ ബില്ലു് അടിച്ചു പ്രചരിപ്പി

ആദ്ധ്യാത്മികവിമി

ദൈവത്തിന്റെ വത്സലമക്കളേ, ദൈവസ്നേഹവും പരസ്നേഹവും നമ്മുടെ മതത്തെക്കുറിച്ചു മറ്റുള്ളവരോടു സംസാരിക്കാൻ നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്നു കഴിഞ്ഞ ലക്കങ്ങളിൽനിന്നു കണ്ടുവല്ലോ. ഇനി നമുക്കുതന്നെയും അതു എത്ര ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കുമെന്നു നോക്കാം.

ഒന്നാമതുതന്നെ ദൈവികമായ വേലകളിൽ ഏറ്റവും ദൈവികമായ മതപ്രചാരത്തിനായി ശ്രമിക്കുന്നതിന്റെ ഫലമായി പ്രസാദവരം നമ്മിൽ വർദ്ധിക്കുകയും കൂടുതൽ സ്വർഗ്ഗീയഭാഗ്യത്തിനും അർഹരായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. ഒരു സമോദരനെ അയാളുടെ പാപപാർശ്വത്തിൽനിന്നു തിരിക്കുന്നവൻ ആ പ്രവൃത്തിയാൽ തന്നെ സ്വന്തപാപങ്ങളിൽനിന്നു ഹോമിക്കപ്പെടുമെങ്കിൽ അജ്ഞാനാധികാരത്തിൽ കഴിഞ്ഞു കൂടുന്ന ഒരാൾക്കു വിശ്വാസവെളിച്ചം കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നവനും അതോടെ പാപപരിഹാരമാർഗ്ഗമാകത്തെയിരിക്കുകയില്ല.

കൂടാതെ മറ്റുള്ളവരോടു നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചുകഴിയുമ്പോൾതന്നെ അതേക്കുറിച്ചു കൂടുതൽ പഠിക്കുന്നതിനും വിശ്വാസചൈതന്യത്തോടുകൂടി ജീവിക്കുന്നതിനും നാം പ്രേരിതരാകും. വിശ്വാസസത്യങ്ങൾ ഏവയെന്നും അവയുടെ അടിസ്ഥാനമെന്തെന്നും നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞെങ്കിൽ മാത്രമേ മറ്റുള്ളവരെ അവ മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കാൻ സാ

ക്കുന്നതു വളരെ ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കുമെന്നു പറയുന്നതോടുകൂടി ഇവിടെ അടിച്ചിട്ടു വകയിൽ കുറെ കരുതിവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഡസനു 10 നായുടെ സ്റ്റാമ്പുവിതരണമാണു് "സെക്രട്ടറി, സേവാസംഘം, C/o വിൻസെൻഷ്യൻ ഫൗസു, തോട്ടം, വൈക്കം" എന്ന വിലാസത്തിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണെന്നും അറിയിക്കാൻ സന്തോഷമുണ്ടു്. ജെ. എൻ.

അൽമായർക്കുവേണ്ടി റോമിൽ ഒരു പുതിയ

രൈമാസിക്

ദൈവശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി അൽമായജനതയ്ക്കു അധുനിക വിഷയങ്ങളിൽ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം നൽകുന്നതിനു റോമിൽ ഒരു പുതിയ മാസിക് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. ധ്യാനജീവിതപരം, ധാർമികം, നിയമപരം, രാഷ്ട്രീയം, സാമൂഹികം, സാമ്പത്തികം, വിദ്യാഭ്യാസപരം, സാംസ്കാരികം എന്നിങ്ങനെ വിവിധവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി അതിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നതാണു്. തനി തത്വശാസ്ത്രപരമോ ദൈവശാസ്ത്രപരമോ ആയ പ്രശ്നങ്ങളെ അതു പ്രതിപാദിക്കുന്നതല്ല. റോമൻ കൂരിയായിലും ഇറ്റാലിയൻ ശാസ്ത്രലോകത്തിലും പ്രമുഖരായ വ്യക്തികളാണു് അതിന്റെ പത്രാധിപസമിതിയിൽ പെടുന്നതു്.

ഘാനായിലെ ജാതിത്തലവൻ ഇത്താനസ്സാനപ്പെട്ടു

ഘാനായിലെ ഡോർഡോക്കോപ്പു് വീല്ലേജിലെ ജാതിത്തലവനായ കപാമി വിത്വെസോർ മൂന്നാ

ധിക്കയുള്ള. അവർ ചോദിക്കുന്ന സംശയങ്ങൾക്കു സമാധാനം പറയുന്നതിനും അതു അത്യന്താപേക്ഷിതമാണു്. നാം പഠിപ്പിക്കുന്നതു നാം അഭ്യസിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, മറ്റുള്ളവർ വിശ്വസിക്കണമെന്നും ഉപദേശിക്കുന്ന സംഗതികൾ നാംതന്നെ ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടെന്നു നമ്മുടെ പ്രവൃത്തിയാൽ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, നമ്മുടെ ഉപദേശംകൊണ്ടു ഒരുപകാരവും ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നില്ല.

അതിനാൽ അന്യജാതിക്കാർ ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞു സ്നേഹിച്ചു് അവിടുത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തണമെന്നും നിത്യഭാഗ്യം പ്രാപിക്കണമെന്നും നാം ആത്മാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ നമ്മുടെ വിശ്വാസസത്യങ്ങളെപ്പറ്റി നല്ല പോലെ പഠിക്കുകയും തദനുസരണം ജീവിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതു നമ്മുടെ പുണ്യ വർദ്ധനവിനും ഉന്നതമായ സ്വർഗ്ഗീയഭാഗ്യത്തിനും വഴിതെളിക്കുമെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

എങ്ങനെ നോക്കിയാലും വേദപ്രചാരമുള്ള നമ്മുടെ പരിശ്രമം മറ്റുള്ളവർക്കു നമുക്കുതന്നെയും ഏറ്റവും ഉപകാരപ്രദമാണെന്നു കാണാവുന്നതാകയാൽ അതിനായി പ്രത്യേകം മനസ്സുവെക്കണമെന്നു ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുകയാണു്.

എന്നു പ്രാർത്ഥനയുടെ ഐക്യത്തിൽ സ്വന്തം ആത്മപിതാവു്

തപക്രോമങ്ങളെ മാറുകയും വരാതെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇതുപ്പൻ സോപ്പ് പക്സ് തുൾ

മൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ 101-ാമത്തെ വയസ്സിൽ ക്രിസ്തുമതം അവലംബിച്ചു ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. "നല്ല സമീയാക്കാർ"ന്റെ ആതുപതിയിൽ വെച്ചു് ഒരു ആഫ്റിക്കൻ ഇടവക വൈദികനായ ഫാദർ റോഡർഫ് ക്രാജിക്സ് അവർകളാണു് ജ്ഞാനസ്നാനകർമ്മം നടത്തിയതു്. ശതാബ്ദം പൂർത്തിയാക്കിയ അനുഗൃഹീതനായ കപാമി അവർകൾക്കു പ്രായാധിക്യമുപമം നടക്കുവാൻ സ്വാധീനമില്ല. ജ്ഞാനസ്നാനാവസരത്തിൽ ഒരു ഡോക്ടറുടെ സഹായത്തോടുകൂടിയാണു് അദ്ദേഹം അതിൽ സംബന്ധിച്ചതു്. അദ്ദേഹം ജോവാക്കിം എന്ന പേരാണ് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

(2-ാം പേജ് തുടർച്ച)

മെന്നു ചിലർ പറയുന്നു. വേദപുസ്തകം വൈവിധ്യമാർന്നതല്ല. അതിൽ പ്രമാണങ്ങൾ കടന്നു കയറിയതില്ലെന്നു ചിലർ പറയുന്നു. ഒരു ഉറപ്പാണു വൈവിധ്യം. അതിൽ വൈവിധ്യം എത്ര പ്രസിദ്ധീകരണശാലകൾക്കും ഇഷ്ടംപോലെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താമെന്നു വന്നാൽ, അവർ മന:പൂർവ്വമായോ അല്ലാതെയോ ഏതെങ്കിലും ഭാഗം വിട്ടുകളയുകയോ കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയോ ചെയ്യുന്നപക്ഷം, സാമാന്യവായനക്കാർക്കു ആ തൊരു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു സാധിക്കുകയില്ല; എന്നു മാത്രമല്ല, അവർ വഴിതെറ്റിപ്പോകുന്നതിനു ഇടയുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടാണു് വൈവിധ്യം മതിയില്ലാത്ത പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് വേദപുസ്തകം വായിക്കുന്നതെന്നു കത്തോലിക്കാസഭ തടയണമെന്നു ഗുണഭോജിക്കുന്നതു്.

141. ചോ: ശിശു എന്നാണു്? ശിശുക്കളെ കുറിച്ചും ഏതൊക്കെയാകുന്നു?

(ജെ. എം. പാലയ്യർ)

ഉ: യാതൊരു വിശ്വാസസത്യത്തെയും പ്രത്യേകമായി നിഷേധിക്കാതെ, ഇതരോചിതമായിട്ടെ സഭയിൽനിന്നു്—അതായതു് തങ്ങളുടെ നിയമസന്ദേശങ്ങളെ യന്മാരിൽനിന്നു്—മന:പൂർവ്വം വേർതിരിഞ്ഞുപോകുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളെയാണു് ശിശുക്കൾ എന്നു പറയുന്നതു്. (ഏതെങ്കിലും വിശ്വാസസത്യത്തെ നിഷേധിക്കുകയോ, സ്വീകരിക്കുവാൻ വിസമ്മതിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവരെ ഇടത്തുകാർ, മതത്യാഗികൾ എന്നെല്ലാം പറയുന്നു) “സഭയുടെ ഐക്യത്തിൽനിന്നു പുണ്യസമ്മതങ്ങളോടും മന:പൂർവ്വമായും തങ്ങളെത്തന്നെ വേർപെടുത്തിക്കളയുന്നവരാണ് ശിശുക്കൾ” എന്നാണു വിശുദ്ധ തോമസ് അക്വിനാസ് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

ആകയാൽ മാപ്പാപ്പാ തീരുമാനിക്കുവാനായിരിക്കുവാൻ വിസമ്മതിക്കുകയോ, മാപ്പാപ്പാക്കു വിധേയമായ സഭയിലെ അംഗങ്ങളോടു സംസർഗ്ഗത്തിലേപ്പെടാൻ സമ്മതിക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവർ ശിശുക്കളായി ഉൾപ്പെടുന്നു. ഉദാഹരണമായി പള്ളിക്കു കൊടുക്കേണ്ട ഭോഗങ്ങൾ കൊടുക്കാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി സഭ വിട്ടു പോകുന്നവർ ശിശുക്കാരാണു്. ശിശുക്കൾ ഇടത്തുടീൽ പതിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അവരുടേതു അനുസരണത്തിനും ഉപവിഷം എതിരായ ഒരു പാപം മാത്രമേ ആകുന്നുള്ളു. ശിശുക്കൾ അവരുടെ പാപത്തിൽ ഉറച്ചുനില്ക്കുന്നപക്ഷം അവർക്കു ക്രിസ്തുവശമുണ്ടാകാൻ നൽകപ്പെടുന്നതല്ല.

ഇംഗ്ലണ്ടിലെ എട്ടാം മെൻറി രാജാവു 1534-ൽ ആംഗ്ലിക്കൻ സഭയുടെ പരമാധികാരി മാപ്പാപ്പാ അല്ല, ഇംഗ്ലണ്ടിലെ രാജാവാണ് എന്നു സിദ്ധാന്തിച്ചപ്പോൾ ശിശുക്കൾ പെടുകയാണു ചെയ്തതു്. പക്ഷേ പിന്നീടു ക്രിസ്ത്യൻ വിശ്വാസസത്യങ്ങളെ നിഷേധിക്കുകയും, അതിനെതിരായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ഇടത്തുടീൽ പെട്ടു. കൂനൻകുരിശു സത്യാവഴി, ന്യായമായ മെത്രാന്റെ അധികാരത്തിൽനിന്നു വേർപെട്ടുപോയ കേരളത്തിലെ പുത്തൻ കൂർസഭയായ ശിശുക്കൾ പതിക്കുകയാണു ചെയ്തതു്. പിൽക്കാലത്തു യാക്കോബായവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചതോടുകൂടി അവർ ഇടത്തുകാരായി. ശിശുക്കൾ അതിൽ ഉറച്ചുനില്ക്കുന്നപക്ഷം ക്രമേണ ഇടത്തുടീൽ പതിക്കുന്നതായിട്ടാണു് ചരിത്രം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നതു്.

142. ചോ: നാം ചെയ്യുന്ന തൊറുകൾക്കു പരിഹാരമായി ദൈവത്തോടു മാപ്പിനൊരു വേദം ഉണ്ടു്? പിന്നെ എന്തിനാണു്

നാം ചെയ്യുന്ന തൊറുകൾ പുരോഹിതന്റെ അടുക്കൽ ഏറ്റുപറയുന്നതു്? (ജെ. മുഹമ്മദ് ഫാദർ)

ഉ: നാം ചെയ്യുന്ന തൊറുകൾ—പാപങ്ങൾ—അനന്തനന്മയായ ദൈവത്തോടു ചെയ്യുന്ന ദോഷങ്ങളാണല്ലോ. ഒരു തൊറു ചെയ്താൽ, ആരോടു തൊറു ചെയ്യപ്പെട്ടുവോ, ആ ആൾ ആ തൊറു ക്ഷമിക്കാത്ത കാലത്തോളം നാം ആ തൊറിൽതന്നെ നിലകൊള്ളുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. തൊറു് എങ്ങനെയാണു ക്ഷമിക്കേണ്ടതെന്നു തീരുമാനിക്കേണ്ടതു് ആരോടു തൊറു ചെയ്യപ്പെട്ടുവോ ആ ആളാണു്. നാം ചെയ്യുന്ന തൊറു് ദൈവത്തോടു ചെയ്യുന്ന ദോഷമാകുകയാൽ, അതു ക്ഷമിക്കേണ്ടതെന്നു നമുക്കു നിശ്ചയിക്കേണ്ടതു നല്ലൊ, പ്രത്യേക ദൈവമാകുന്നു.

തൊറുകൾക്കു മാപ്പിനൊരു മതിയെന്നു ദൈവം നിശ്ചയിച്ചാൽ, നമ്മുടെ തൊറുകൾക്കു നമ്മുടെ മാപ്പിനൊരു മതിയെന്നു പരിഹാരമാകുന്നതാണു്. പക്ഷേ തൊറുകൾക്കു പരിഹാരമായി മാപ്പിനൊരു മതിയെന്നു ദൈവം അനുശാസിച്ചിട്ടില്ല. കേവലമായ മാപ്പിനൊരു കൊണ്ടു ആരുടെയെങ്കിലും തൊറുകൾ ക്ഷമിക്കുകയെന്നതു ദൈവത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ പെട്ടതാകുന്നു. പക്ഷേ ആ ഒരു മാർഗ്ഗമല്ല അവിടുന്ന് നമുക്കായി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

പാപങ്ങളുടെ മോചനത്തെപ്പറ്റി അവിടുന്ന്, ക്രിസ്തു, പാപിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിങ്ങനെയാണു്: “ഞാനോ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ കെട്ടുന്നതെല്ലാം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കും; നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ അഴിക്കുന്നതോ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അഴിഞ്ഞിരിക്കും (മത്തായി 18, 18) “നിങ്ങൾ ആക്കെങ്കിലും പാപങ്ങൾ മോചിച്ചാൽ അവ അവനു മോചിക്കപ്പെടും. എന്നാൽ ആരുടേതെങ്കിലും നിങ്ങൾ ബന്ധിച്ചാൽ അവ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവയായിരിക്കും” (യോഹാ X 23). പാപമോചനം സംബന്ധിച്ചു് ദൈവം (ക്രിസ്തു) ഏല്പിച്ചതിയിരിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥ ഇതാണു്.

പാപങ്ങൾ മോചിക്കാൻ ദൈവത്തോടു മാപ്പിനൊരു മതി എന്നു അവിടുന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ അതുമാത്രം മതിയാകുമായിരുന്നു. പക്ഷേ പാപങ്ങൾ മോചിക്കാനും മോചിക്കാതിരിക്കാനുമുള്ള അധികാരം അവിടുന്ന് തന്റെ വത്സലശിഷ്യന്മാരെ ഏല്പിക്കുകയാണു ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. അവർ ഇതു ഭൂമിയിൽ കെട്ടുന്നതെല്ലാം സ്വർഗ്ഗത്തിലും കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കുമെങ്കിൽ—എന്നാണല്ലോ ദൈവമായ ക്രിസ്തു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

സംഭവകഥ

അധ്യപനവും ഉത്ഥാനവും (ബ്രദർ കെ. വി. വർഗീസ്)

കോസ്റ്റോക്കനരം നാറുപാൽ ചന്ദ്രികയിൽ പുഞ്ചിരിയ്ക്കുക. ഉദ്ദേശം ഒരുപക്ഷം ജനം തിങ്ങിപ്പാർന്നു ആ പട്ടണത്തിലെ ആർദ്രം ഇനിയും നിലച്ചിട്ടില്ല. വിശുദ്ധമായ ഈ ഇരുമ്പുപുര സായുധകേന്ദ്രത്തെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിപ്ലവകാരികൾ രക്തപ്പഴുപ്പായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി. ആ സംഭവത്തിനുശേഷം ഇപ്പോൾ മാസങ്ങൾ പലതുകഴിഞ്ഞു. എങ്കിലും നിണുപ്രയാണം ഒന്നിന്നൊന്നു ശക്തിപ്പെട്ടുവരികയാണു്. ചെമ്പടയുടെ നാകിയകൃത്താട്ടത്തിനു സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുകൊണ്ടു് പട്ടണത്തിൽ ഇടിക്കുന്ന പൊളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ഒരു ദേവാലയം! അയ്യായിരത്തോളം അംഗങ്ങളുള്ള ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് യുവജനസംഘടന സ്ഥാപിച്ചു് ആമുൻനദിതീരം ഒരു സോവ്യറ്റ് സങ്കേതമാക്കിയിരിക്കുകയാണു്. വിപ്ലവം ഇങ്ങനെ നരച്ചുപതഞ്ഞു കവിഞ്ഞൊഴുകുന്ന കാലഘട്ടത്തിലാണു് കോസ്റ്റോക്കിൽ ഈ സംഭവം നടക്കുന്നതു്.

പുനിലാവണിഞ്ഞ ആ നിശിമിനിയുടെ പത്താംയാമത്തിലും ആ പട്ടണദേവാലയത്തിൽ പ്രാർത്ഥനാ നിരന്തരമായി ആരോ നില്ക്കുന്നു. ആരായിരിക്കാം അതു്? പതിനാലുവയസ്സുള്ള ഒരു ബാലൻ. പേരു് അലക്സാണ്ടർ റോവ്നോവിച്ച്. അവൻ പരിശുദ്ധ കന്യക മറിയത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയായിരുന്നു. അവൻ പ്രാർത്ഥനകഴിഞ്ഞു് വിട്ടിലേക്കു മടങ്ങുവാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോൾ അതാ വേറൊരാൾ. അലക്സാണ്ടർ റോവ്നോവിച്ച്; യെഹോനോ! ഈ അസമയത്തു് ഇവനും എന്തിനായിരിക്കും വന്നതു്? ഒരുപക്ഷേ അവനും പ്രാർത്ഥിക്കാനായിരിക്കാം. അതെ പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻതന്നെ; കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കാരടെ മാനസാന്തരത്തിനുവേണ്ടി സ്വർഗ്ഗരാജ്ഞിയോടു പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കേണിയിൽ പെടാതെ, ആ വിപ്ലവകാലത്തും, ആ ജ്യാമിതജീവിതം നയിക്കുന്നതു്—നാം ചെയ്യുന്ന തൊറുകൾക്കു മാപ്പിനൊരു മതിയെന്നു് പക്ഷേ അവരുടെ പക്ഷം, അവരുടെ നിയമസന്ദേശപിൻതാമികളായ പുരോഹിതരുടെ പക്ഷം, ഏറ്റുപറയേണ്ടതു് അനുപേക്ഷണീയമാണെന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. ഏറ്റുപറയാതെ അവർ എങ്ങനെ കെട്ടുകയോ അഴിക്കുകയോ ചെയ്യും?

രണ്ടു യുവത്തിടമ്പുകളാണു് ആ സുഹൃത്തുക്കൾ. ശിശുപ്രായം മുതൽ അവർ പരിചിതരാണു്. സ്നേഹിതരാണു്. ഉയിരൊന്നു്, ഉടൽ രണ്ടു്; ഇങ്ങനെയാണവരുടെ ജീവിതം. മാതൃകാജീവിതത്തിന്റെ മണിദീപങ്ങളാണവർ. മറിയ ഭക്തിയിൽ അഭിപ്രീതിയർ. ദിവസവും അവർ പ്രാർത്ഥിക്കും, കമ്മ്യൂണിയ്ക്കുകയോ മാനസാന്തരത്തിന്നു്. എന്തിനധികാ! സ്നേഹശ്രദ്ധയോടെ ബന്ധിക്കപ്പെട്ട ആ നിഷ്ഠുരഹൃദയങ്ങൾ കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ അറിയപ്പെടാത്ത ശത്രുക്കളാണു്.

അങ്ങനെ കാലചക്രം പല ഉറപ്പും ചുറ്റിക്കാണി. ദിനരാത്രങ്ങളും ആഴ്ചകളും മാസങ്ങളും കൊല്ലങ്ങളും ഒന്നൊന്നായി കടന്നുപോയി. അലക്സാണ്ടർ റോവ്നോവിച്ച് യെഹോനായും തമ്മിൽ പിരിഞ്ഞു. അലക്സാണ്ടർ റോവ്നോവിച്ച് വൈദികപഠനം നടത്തുകയാണു്. എന്നാൽ യെഹോനോ! കാലചക്രമേണത്തിൽ അധികാരത്തിന്റെ കരാളുപകൃത്തിലാണു്. ജീവിതം വികൃതമായി. വിപ്ലവത്തിന്റെ അടിയൊഴുക്കു അവനെ വിപ്ലവസാഗരത്തിലേക്കു തള്ളിവിട്ടു. ആ യുവകേസരി കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ചേരിയിൽ പേരുകൊടുത്തു ചെമ്പടയിലെ ഒരു യോദ്ധാവായി; ഒരുവിടാഗം പട്ടാളത്തിന്റെ സൈന്യം ധീപനമായി.

വിപ്ലവം കൊടുമ്പിരിയെക്കൊണ്ടു ആയിരക്കണക്കിനു സൂക്ഷ്മികൾ പീരങ്കികളുടെ മുൻപിൽ പിടഞ്ഞുനിൽക്കേണ്ടി. രക്തം തളം കെട്ടി ഒഴുകുവാൻ തുടങ്ങി. സർവ്വതലത്തിൽ ആരേയും വിറപ്പിക്കുന്ന ചുരുക്കുകൾ! ധീരവരനായ ഉണ്ടകൾക്കുമുൻപിൽ ആളുതി ചെയ്യപ്പെടാതെ വിശ്വാസം സംരക്ഷിക്കുക സാധ്യമല്ലെന്നായി. അനേകം വൈദികരും സന്യാസി സന്യാസിനികളും വിശ്വാസമെന്തെന്നു തുളുമ്പുന്ന അർത്ഥമായ ആ ബാലവൃദ്ധം തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി ബലിവസ്തുക്കളായി.

അതാ! അവിടെയൊരു രംഗം! ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ട്രൈബ്യൂണൽ ഒരു വൈദികവിദ്യാർത്ഥിയെ അടിച്ചു ഇടിച്ചു അവരുടെ സൈന്യം ധീപനമായ യെഹോനോയുടെ മുൻപിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു. ആ വൈദികവിദ്യാർത്ഥിയെ കണ്ടു മരിച്ചു യെഹോനോ ഒന്നു തെട്ടി, എങ്കിലും അയാൾ സമരവം ചോദിച്ചു: “നിന്റെ വിശ്വാസം പരിത്യജിക്കുവാൻ കരുതുന്നുവോ?”

“ഇല്ല” ശാന്തമായി ആ യുവാവു പ്രതിവചിച്ചു.

ആ സ്വരം സൈന്യം ധീപനം ചെയ്താണെന്നാക്കി. പെട്ടെന്നു അയാൾ ചോദിച്ചു: “പേരെന്താണു്?”

പുച്ഛധീകരണത്തിൽ ആ വൈദികവിദ്യാർത്ഥി പ്രതിവചിച്ചു: “അലക്സാണ്ടർ റോവ്നോവിച്ച്.” “കോസ്റ്റോക്കു് പട്ടണത്തിലാണോ വിട്ടു്?” ജിജ്ഞാസയായിത്തീർന്ന സൈന്യം ധീപൻ തുടർന്നു് “അതെ.”

“അതെ” എന്ന ആ രണ്ടക്ഷരം വെടിയുണ്ടുപോലെ അയാളുടെ ഹൃദയത്തിൽ പതിച്ചു. കരണിയമെന്നെന്നു ചിന്തിക്കുവാൻ അപ്രാപ്തനായി അയാൾ. ആ വാക്കുകളുടെ ശ്രവണമാത്രയിൽ തൊണ്ടയിടി, ദേഹം വിറച്ചു കരമരണങ്ങൾ തുളുൻ. നേരെ നില്ക്കുവാൻ ശക്തിയില്ലാതെ അടുത്തുകിടന്ന കസേരയിൽ ഇരു

ന്നു. മുൻപിൽ കിടന്നിരുന്ന മേശയിടുമൽ തലമായിട്ടു് മോഹാലസ്യപ്പെട്ടു കിഴ്പ്പോയി. ജീവിതം യെഹോനോ വിയപ്പിൽ കളിച്ചു! ട്രൈബ്യൂണൽ പരിഭ്രാന്തരായി. ഒരു ഭൗമ ഉടനെ കുറേ വെളുത്തു കൊണ്ടുവന്നു് മുഖത്തു ശക്തിയായി എറിഞ്ഞു. നാലഞ്ചു വിനാഴിക അങ്ങനെ കടന്നുപോയി. യെഹോനോ സാധാരണത്തിൽ കണ്ണുതുറന്നു. ഉടനെ കസേരയിൽനിന്നു് ചാടിയിഴുകുന്നോ? വൈദികവിദ്യാർത്ഥിയുടെ പാങ്ങളിൽ പ്രണമിച്ചു് ഒരു ശിശുവിനെപ്പോലെ ഏങ്ങിക്കൊണ്ടു ആ പുരോഹിത വിദ്യാർത്ഥി സസ്തനം യെഹോനോയെ പിടിച്ചെഴുന്നേല്പിച്ചു. അതുതരദീനമായി നില്ക്കുന്ന വൈദികവിദ്യാർത്ഥിയെ നോക്കി കണ്ണുനീർ തുടച്ചുകൊണ്ടു് ആ സൈന്യം ധീപനം പറയുകയാണു്: “അങ്ങനെ പഴയ സുഹൃത്തു്—ബാലകാലമിത്രം—ഒരിക്കലും പിരിയാത്ത സ്നേഹിതൻ—യെഹോനോയാണു് ഞാൻ. എന്റെ അലക്സാണ്ടർ റോവ്നോവിച്ച്! അങ്ങനെ കൈതരിയായി നില്പാൻ, അനേകായിരങ്ങളെ ആളുതിച്ചെഴുന്നേല്പാൻ ഈ തോക്കിന്നു് ശക്തിയില്ല. ഇല്ല! ഇനി ഞാൻ ആരേയും കൊല്ലുകയില്ല. ഇതാ, അങ്ങനെയൊക്കെ....”

വാചകം മുഴുവനാക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല; പട്ടാളക്കാർ തങ്ങളുടെ സൈന്യം ധീപനം വിലങ്ങുവച്ചുകഴിഞ്ഞു. അവരിരുവരും സർവ്വ സൈന്യം ധീപനം മുൻപിൽ ധാരാളം കൊണ്ടു. അനുതാപക്കണ്ണുനീർ ചൊരിഞ്ഞുകൊണ്ടു് യെഹോനോ മരണത്തിനു തയ്യാറാവുകയാണു്.

“മരണത്തിനു മുൻപു് അവ സാനമായി വല്ലതും പറയാനാണോ?” സർവ്വസൈന്യം ധീപന്റെ കൂരമായ സ്വരം ഉയർന്നു. യെഹോനോ പറഞ്ഞു: “ഉണ്ടു്. ചായ്ക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ വൈദികസുഹൃത്തിനോടു് അല്ല സംസാരിക്കേണ്ടു്. അതിന്നു് സഭയം സഭയം അനുവദിക്കുന്നു.”

പശ്ചാത്താപത്താൽ ആ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് യുവാവിന്റെ കണ്ണുനീർ ചിറപൊട്ടി ഒഴുകിയിരുന്നു. വൈദികവിദ്യാർത്ഥിയുടെ നേരെ ഭയനിയമായി നോക്കിക്കൊണ്ടു് അയാൾ വിലപിച്ചു: “ഹാ! സ്നേഹിതാ! ഞാൻ പാപിയാണു്. എന്റെ കണ്ണുനീർ പ്രവാഹം എന്റെ പാപപാലിനുള്ള കഴുകിക്കളഞ്ഞെങ്കിൽ! എത്രയെത്ര മനുഷ്യരെയാണു് ഞാൻ നിന്ദ്യം കൊന്നൊടുക്കിയതു്. എത്രയെത്ര വൈദികരുടേയും കന്യാസ്ത്രീകളുടേയും വിശ്വാസസംരക്ഷകരുടേയും ജീവരക്തംകൊണ്ടു് കുറച്ചുണ്ടുതല്ല ഈ കരങ്ങൾ! സ്നേഹിതാ! എന്റെ അപരാധങ്ങൾ ദൈവം ക്ഷമിക്കുമോ? എന്റെ പാപങ്ങൾ ക്ഷണവ്യയങ്ങളാണോ?”

അലക്സാണ്ടർ റോവ്നോവിച്ച് അത്രേയും പറഞ്ഞു: “സഹോദരാ! ഭയപ്പെടേണ്ട. നല്ല കള്ളന്റെ തൊറുകൾ ക്ഷമിച്ചു ആ കാരണമുതൽ, അനുതാപത്താൽ എരിയുന്ന നിങ്ങളുടെ തൊറുകളേയും ക്ഷമിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. ആ പരമകാരണികന്റെ ഭയമുണ്ടു് ആഴം, സഹോദരാ, തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ അനുഭവിച്ചിറിയും. നിങ്ങളുടെ പശ്ചാത്താപത്തിന്റെ പ്രതിഫലം വാങ്ങുവാൻ ഒരുങ്ങിക്കൊള്ളുക.”

അഭ്യമുഖമായ ഒരു നവരക്തപ്രവാഹിച്ചു്, ആ യുവാവു സംസാരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി: “സഹോദരാ, അങ്ങനെയുടെ വാക്കുകൾ എനിക്കു ആശ്വാസം നൽകുന്നു. സമാധാനത്തിന്റെ കൂപ്പിർക്കാറ്റു് എന്റെ ഹൃദയത്തെ ആനന്ദനിർവ്വശേഷം 10-ാം പേജിൽ

ബാലരംഗം

വി. ബ്രിജിത്ത

മായി വ്യാഖ്യാനിക്കുവാനും അവന്റെ കാപട്യത്തെ വെളുത്തു കാണുവാനും തുടങ്ങും. മാത്രമല്ല, ദൈവമി-
തം നിറവേറ്റുന്നതിൽ ധീരതയോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെ കുറച്ചെടുത്താനും അക്രൂരർ മടിക്കുക
യില്ല. ഈ ദൃഷ്ടി പ്രവണത വളരെ സാധാരണയായി നാം കണ്ടുവരുന്ന ഒന്നാണ്. അതുകൊണ്ട്
നാം ഒരു സ്വയം ആത്മശോധന ചെയ്യണം, "എന്നിൽ ഈ മനോഭാവം വേരടങ്ങിയിട്ടുണ്ടോ?" എന്ന്.
നമ്മുടെ ആദ്ധ്യാത്മികജീവിതത്തെ മുറുപ്പിക്കുന്നതും ഭക്തജീവിതത്തെ തകിടംമറിക്കുന്നതുമാണ് ഈ
പ്രവണത. നമ്മുടെ കഥനാധികൃതരുടെ ജീവിതസംഭവങ്ങളെ പരിശോധിക്കുക. വന്നാത്തരങ്ങളി-
ലൂടെ അസമയത്തു യാത്രചെയ്തു നിർദ്ദിഷ്ടസ്ഥലത്തെത്തേണ്ടതു് ബ്രിജിത്തയെ സംബന്ധിച്ച ഒരു അവ-
ശ്യകതയുമാണ്. അതിൽ ദൈവമിതവും, അതിനുവേണ്ട സഹായം ലഭിക്കുമെന്ന് ദൈവപരി-
പാലനയിൽ ആശ്രയബോധവും വിശുദ്ധയെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുന്നു.

പ്രിയപ്പെട്ട കുഞ്ഞനുജന്മാരേ, കുഞ്ഞുനിയന്ത്രികളേ,
കത്തവ്യനിർമ്മാണം ബ്രിജിത്തയുടെ ഏറ്റവും പ്രധാന
പ്പെട്ട ജീവിതമുറയായിരുന്നു. എന്തെന്നെ പ്രതിബന്ധങ്ങൾ ഉണ്ടാ-
യിരുന്നാലും, അപകടങ്ങൾ നേരിട്ടാലും ബ്രിജിത്തയ്ക്കു അവയെ
തണുമാക്കിയിരുന്നില്ല; ആരുടേയും പ്രേരണകളോ, പ്രലോഭനങ്ങ-
ളോ ആ നിശ്ചയദാർഢ്യത്തിനെതിരെ വിലപോകുമായിരുന്നില്ല.
മഹൽക്കാര്യങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിനു വിശുദ്ധന്മാർക്കു സാധിച്ചി-
ട്ടുള്ളതിന്റെ ഒരു കാരണമിതാണ്. അവർ ദൈവേഷ്ടയ്ക്കു സധ്യ-
പുണ്യമായി അർപ്പിക്കുന്നു. ഒരു കാര്യം ദൈവഭീലാഷമാണെന്നു മന-
സ്സിലാക്കിയാൽ അതു നിർമ്മിക്കേണ്ടതു അവരുടെ അപ്രതിരോധ്യ-
മായ കടമയായി അവർ കരുതുന്നു. ദൈവസഹായത്തിൽ അവർ
പുണ്യമായി വിശ്വസിക്കുന്നു. അതു ചെയ്യുന്നതിനു അവർ ഇറങ്ങി-
ല്ലാപ്പെടുന്നു. നേരെമറിച്ചു് അല്പവിശ്വാസി ദൈവമിതം മന-
സ്സിലാക്കിയാലും, അവന്റെ കത്തവ്യം ശരിയായി ബോധ്യപ്പെട്ടാ-
ലും വിഷമകരമായ പ്രതിബന്ധങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ അവയെ നേരിട-
ുന്നതിനു ധൈര്യമില്ലാത്തവനായി പരിണമിക്കുന്നു. അവൻ യെ-
മകിതനാകുന്നു. ദൈവസഹായത്തിലുള്ള വിശ്വാസം അവനെ
ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നില്ല. എങ്കിലും അവന്റെ ദർബ്ബതയെ സമ്മതി-
ക്കാൻ അവൻ തയ്യാറല്ല. ലോകത്തിന്റെ മുമ്പിൽ അവനു മാനു-
നാകണം അതിനുവേണ്ടി അവന്റെ അധൈര്യത്തെ വിവേക-
നാകണം.

വഴിമുഖ്യ അക്രമികൾ വിശുദ്ധയെ
എതിരിടുന്നു

വിശുദ്ധ കുരിശെടുത്ത അവരുടെ
നേരെ നിട്ടുന്നു

ദിവ്യബലി

(ടി. എം. ലാസർ, എറണാകുളം
Reg. No. 98)
കത്താവിശോഭിതരായ കർ-
വാന എന്ന ബലി ഏല്പിക്കുന്നതി-
യ്ക്കു് തന്റെ മരണത്തിന്റെ ത-
ലേദിവസമായ പെസഹാവ്യാഴം
രാത്രിയിലാണ്. തന്റെ
ശിഷ്യന്മാരായ ഋഷിമാരോടൊ-
പ്പം അവിടുന്ന് അവസാനത്തെ
ആഹാരം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കു-
മ്പോഴാണ് അപ്പം കൈയിലെടു-
ത്തു് ആശീർവ്വിച്ചു മുറിച്ചുകൊണ്ടും
വീഞ്ഞെടുത്തു് സ്നേഹത്തോടെ
ആശീർവ്വിച്ചുകൊണ്ടും ദിവ്യബ-
ലി സ്ഥാപിച്ചതു്. അവിടുന്ന്
അപ്പമെടുത്തു് "ഇതു് എന്റെ ശ-
രീരമാകുന്നു"വെന്നും, വീഞ്ഞെടു-
ത്തു് "ഇതു് എന്റെ രക്തമാകു-
ന്നു"വെന്നും അരുളിച്ചെയ്യുകയുണ്ടാ-
യി. അപ്പോൾ അവയിൽ ഒരു വ-
ലിയ പരിവർത്തനം സംഭവിച്ചു.
അവ അവിടുത്തെ ശരീരരക്തങ്ങ-
ളായി മാറി, അപ്പത്തിന്റേയും
വീഞ്ഞിന്റേയും സാദൃശ്യങ്ങൾമാ-
ത്രം അവശേഷിച്ചു.
ഈ വസ്തുമാറാം സംഭവിച്ചതു്
ദിവ്യരക്ഷകന്റെ വാക്കുകൾമൂലം

മാണെന്നുള്ളതിന്നു് സംശയമില്ല.
ഈ മാറാം സംഭവിക്കണമെന്ന്
അവിടുന്ന് നിശ്ചയിച്ചു. യേശു
നാഥൻ സാക്ഷാൽ ദൈവമായി
രിക്കുകൊണ്ടും, സ്വർഗ്ഗഭക്തനായ
ദൈവത്തിന്നു് ഇത്തരം മാറങ്ങൾ
ചെയ്യുന്നതിനു സാധ്യമായതുകൊ-
ണ്ടുമാണ് അങ്ങിനെ സംഭവിച്ചു-
തു്. അദ്ദേഹവലോകത്തിന്നു്
ഇതു് വിശ്വസിക്കുവാൻ സാധി-
ച്ചില്ലെന്നുവരാം. എന്നാൽ ക്രിസ്തു
വിന്റെ ദൈവത്വത്തിൽ വിശ്വ-
സിക്കുന്ന ഏതൊരു വ്യക്തിക്കും
വിശുദ്ധകർബാനയിൽ വിശ്വ-
സിക്കാതെ തത്ത്വമറിയില്ല. അത-
വനു ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള ഒരു കാര്യവുമല്ല.
മുൻകാണിച്ച സംഗതികൾ ഇതു
വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ടു്.
ദൈവമായ ക്രിസ്തു ആ അവസ-
രത്തിൽ അപ്പവും വീഞ്ഞും അവി-
ടുത്തെ ശരീരവും രക്തവുമായി മാ-
റുക മാത്രമല്ല അവയെ ദൈവ-
ത്തിനു ബലിയർപ്പിക്കുകയുണ്ടാ-
യു്. തന്റെ മരണമെന്നുമായ ദുഃഖ-
വെള്ളിയാഴ്ച ഗാഹൽത്താ തിരി-
കളിൽ കൂടി തുടങ്ങിക്കിടന്നു്
തന്നെത്താൻ ബലിയർപ്പിച്ച അ-
തേബലിതന്നെയാണു് അപ്പത്തി-
ന്റേയും വീഞ്ഞിന്റേയും സാദൃ-
ശ്യത്തിൽ അവിടുന്ന് പെസഹാ-

വ്യാഴം രാത്രിയിലും അർപ്പിച്ചു-
തു്. ദൈവം ഇപ്രകാരം ബലിയ-
ർപ്പിച്ചതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം മനുഷ്യ-
രുടെ രക്ഷയെന്നുമാത്രമായിരുന്നു.
മനുഷ്യക്കായിട്ടാണു് അവിടുന്ന്
ദിവ്യബലി സ്ഥാപിച്ചതു്; അ-
നേകപാപികളുടെ പാപമോച-
നത്തിനായിട്ടാണു് ദിവ്യബലി
യർപ്പണം. അതുകൊണ്ടു് പാപ-
ച്ചെളിയിൽ വിങ്ങുപോയിരിക്കു-
ന്ന മനുഷ്യരേവേ അതിനെ വേ-
ണ്ടുവിയം ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാ-
ണു്. ആ ഒരു കത്തവ്യനിർമ്മാണ-
മാണു് ദൈവം തന്ന ഈ വലിയ
അനുഗ്രഹത്തിന്നു് പ്രതിനിധിപ്ര-
ശ്നിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം. അപ്പത്തി-
ന്റേയും, വീഞ്ഞിന്റേയും രൂപ-
ത്തിൽ മിശിഹായുടെ രക്തവും,
ശരീരവും ഉൾക്കൊള്ളുന്നവർ ബ-
ലിയർപ്പണത്തിൽ പുണ്യമായി പ-
ങ്കുകൊള്ളുന്നു.
ദിവ്യനാഥന്റെ ആജ്ഞാനു-
സരണമാണു് തന്റെ പിൻതാമിക-
ളായ ഋഷിമാരും, അവരെത്തുട-
ന്നു് പുരോഹിതന്മാരും ലോക-
മാസകലം ഈ വിശിഷ്ടബലിയ-
ർപ്പിച്ചുപോരുന്നതു്. ദിവ്യരക്ഷക-
ൻ ഗാഹൽത്തായിലർപ്പിച്ച അതേ
ബലിതന്നെയാണു് കത്തോലിക്ക-
പുരോഹിതന്മാർ അപ്പത്തിന്റേ

ബാലരംഗത്തിൽ ചേർന്നവരുടെ പേരുവിവരം

- Reg. No.
191 എം. വി. ഫാറൂഖ് സിദ്ദീഖ്, മേയ്ക്കുളം, മുണ്ടൂർ
192 തോമസ് സക്കറിയായ് തെക്കേത്തു്, പൊൻകുന്നം
193 കെ. എ. പിറാർ കുഞ്ഞപ്പച്ചി, പല്ലികുശേരി, പൈക്കട
194 പാറയ്ക്കൽ തൊമ്മൻ അനോണി, അമ്പഴക്കുട
195 പി. ഡി. ജോസഫ് പേഴ്കോട്ടിൽ, അമ്പലമുക്ക്, ഇരട്ടപേട്ട

127-ാം നമ്പർ പ്രശ്നത്തി- ന്റെ ഉത്തരം

എന്റെ പേര്—അനാഥശാല
പ്രശ്നം നമ്പർ 128
(ജോസഫ് ജോൺ മാടമന
Reg. No. 180)

ലോകചരിത്രത്തിൽ എന്റെ
പേരിനു വലിയ പ്രസക്തിയുണ്ടു്.
ഇന്നു് എന്റെ പേര് ഭാരതത്തി-
ൽ മുഴുവൻ വ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ടു്. തൽ-
ക്കാലം കേരളത്തിലെ കമ്മ്യൂണി-
സ്റ്റ് യുവജനന്മാരും എന്നെ രംഗ-
ത്തിറക്കിയിരിക്കുന്നതു്. എന്റെ
പുറപ്പാട്ടു് ഏതായാലും അത്ര നല്ല
തിനല്ല എന്റെ കാരണക്കാരാൽ.
എന്റെ പേരിനു നാലക്ഷരമേയു-
ള്ളൂ. ഒന്നാമത്തെ അക്ഷരം പ്രകൃ-
തിയിലുണ്ടു്, കാലാവസ്ഥയിലി-
ല്ല. രണ്ടാമത്തെ അക്ഷരം അനി-
തയിലുണ്ടു്, സമരത്തിലില്ല.
മൂന്നാമത്തെ അക്ഷരം ഷേർക്കുറിയ-
റിലുണ്ടു്, കാൽമാർക്കുറിലില്ല.
അവസാനഅക്ഷരം സുബോധ-
ത്തിലുണ്ടു്, നിദ്രാവസ്ഥയിലില്ല.
എന്റെ പേരു പറയാമോ?
(ഉത്തരം അടുത്തതിൽ)

യും വീഞ്ഞിന്റേയും രൂപത്തിൽ
അർപ്പിക്കുന്നതു്. ഇതരോമിശിഹാ-
അന്നു് രക്തംചിന്തി അതർപ്പിച്ചു;
പുരോഹിതൻ രക്തം ചിന്തിതെ
അർപ്പിക്കുന്നുവെന്നുള്ള ബാഹ്യമാ-
യ ഒരു വ്യത്യാസമാത്രം. ബലി-
യർപ്പിക്കുന്നതു ഇവിടേയും യഥാർത്ഥ-
ത്തിൽ വൈദികനല്ല. അദ്ദേഹം
ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടിയുള്ള ഒരൊ-
യിമാത്രമാണു് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന-
തു്. ബലിയർപ്പിക്കുന്ന പുരോ-
ഹിതൻ ഒരു പാപിയായിരുന്നാ-
ൽക്കൂടാലും ബലിക്ക് യാതൊരു
മാഹിന്യവും തട്ടുന്നില്ല. ഗാഹൽ-
ത്തായിലെ ബലി ദൈവത്തിന്നു്
പ്രീതികരവും, മനുഷ്യക്കു് പ്രയോ-
ജനകരവുമായിരുന്നതുപോലെ
വി. കർബാനയും ആയിരിക്കുന്നു.
ഈ വസ്തുതകളിൽനിന്നും ദൈ-
വം മാനവസമുദായത്തിന്നു് തന്നി-
ട്ടുള്ള മഹാഅനുഗ്രഹംദിവ്യബലി-
തന്നെയാണെന്നു് വ്യക്തമാക്കുന്നു-
ണ്ടല്ലോ.

ചോദ്യം

(എൻ. ജെ. സെബാസ്റ്റ്യൻ
Reg. No. 176)

കുപ്പുപുരയിടങ്ങളും പുഞ്ചപ്പാട-
ങ്ങളും തെങ്ങിൻതോപ്പുകളും നി-
ശ്ശുമ്മായി പാലൊളി തുറന്നു
പുനിലാവത്തു് നിന്നാണുകയാ-
ണു്. തണുപ്പു കലർന്ന പാതിരാ-
ക്കാറ്റു് ഉറങ്ങുന്ന പ്രകൃതിയെ ത-
ലോടുന്നു. ആകാശമാകുന്ന നീല-
ക്കാട്ടിൽ നിന്നുജ്ജ്വലിക്കുന്ന അ-
ണയാത്തപൊൻദീപങ്ങൾനിറയു-
ടെ തൊട്ടിലിൽ പൂമണം കലർന്ന
തെന്തെന്നലിന്റെ താലോലമ-
നുഭവിച്ചു രയിക്കുന്ന പ്രകൃതിദേ-
വതയുടെ കുറുനീക്കുകളിൽ ദീപ്തി-
യുടെ കനകമലരുകൾ അണിയി-
ക്കുകയാണു്. മനോഹരമായ കവി-
തയുടെ മാധുര്യമേറിയ ഈരടിക-
ൾ തുളുമ്പി തുളുമ്പി നിൽക്കുന്ന
അന്തരീക്ഷം!

മണ്ണെണ്ണയുടെ വീച്ചുകൊണ്ടു
ജ്വലിക്കുന്ന തകരവിളക്കിന്റെ
മുമ്പിലിരുന്നു് ഞാൻ ജാലകത്തി-
ലൂടെ ആ മനോഹരതയുടെ മലർ-
ക്കാവിലേക്കു് നോക്കി. സൂചിതാ-
നന്ദസ്വരൂപനായ പരംപൊരു-
ളിന്റെ അനന്തമായ മാഹാത്മ്യം
സുരരിയായ പ്രകൃതി മുകമായ ഭാ-
ഷയിൽ വിളിച്ചറിയിക്കുകയാ-
ണെന്നു് എന്നിടെ തോന്നി.

അവിടെ, ആ പുഞ്ചപ്പാടങ്ങൾ
ക്കപ്പുറത്തു് കൂരിളകിയിരുന്നു് മുക-
മായി തേങ്ങി തേങ്ങി കരയുന്ന
കുപ്പച്ചെടികളുടെ സമീപത്തുനി-
ന്നും നിശ്ശയുടെ നിശ്ശബ്ദതയെ ഭേ-
ദിച്ചുകൊണ്ടു് ഒരു ഗാനം ഉയർ-
ന്നു. ജീവിതത്തിലെ പുകയുന്നപ്ര-
ശ്നങ്ങളും ഹൃദയത്തിലെ നിറുന്ന്
മിടിപ്പുകളും അന്തരീക്ഷത്തിലൂടെ
പതഞ്ഞൊഴുകുന്ന ആ ഗാനാത്മവി-
യിലെ ഈടേറിയ വിചിത്രകളി-
ടെ തത്ത്വങ്ങളിലൂടെ അർത്ഥ-
നിശ്ചിന്തിയുടെ ഏകാന്തതയിൽ
വേദനിക്കുന്ന ഏതോ ഒരു മ-
നുഷ്യാത്മാവു് പാടുകയാണു്. കര-
യിപ്പിക്കുന്ന ഗാനം. കാച്ചു സമ-
യത്തേക്കു് അതു നില്ക്കുന്നില്ല. അ-
വസാനം ശബ്ദം താങ്ങു താങ്ങു്
അതനുഭവിച്ചു.

ആ പാട്ടുകാരന്റെ സമീപ-
ത്തേക്കു് ഞാൻ നടന്നു. ആകാ-
ശത്തുനിന്നു താരതണങ്ങൾ ക-
ണ്ണുചിമുറ്റുന്നു. കരിയിലുകൾ മോ-
ങ്ങുന്നു. ഇമ്പമേറിയ ആ ഗാനം
വിണ്ടും ഉയരുകയാണു്. ആ ഹൃദ-
യവിണയുടെ ഓരോ തന്ത്രികളും
കരയിപ്പിക്കുന്ന ആ ഗാനമാല-
പിക്കുന്നു!

ഞാൻ ആ പാട്ടുകാരന്റെ സ-
മീപത്തെത്തി. ഞാൻ ടോർച്ചയെ-
ളിച്ചു. ചടച്ചുമെലിഞ്ഞ ഒരു മനു-
ഷ്യക്കോലം! എന്നെക്കണ്ടപ്പോൾ
ആ കറുത്ത അധരപ്പടങ്ങളിൽക്കൂ-
ലുഞ്ചിരി തത്ത്വങ്ങളിലൂടെ വേദനിക്കു-
ന്ന ഹൃദയത്തിൽനിന്നും ഉയർന്ന
താപത്തിന്റെ ഭയനിയമായ പു-
ഞ്ചിരി പാറിക്കുന്ന തലമുടി
നെററായിലേക്കും വ്യാപിച്ചിരി-
ക്കുന്നു. മിഴിനിർ ഏഴുന്ന രണ്ടു
വീഥികൾ ആ വടനാമ്പുജത്തി-
ൽ തെളിഞ്ഞുകാണാമായിരുന്നു.

"സമോദരോ, ഇതെന്തുപാറി?"
ഞാൻ ചോദിച്ചു.

"ഞാൻ എന്തിനു പറയണം.
അതു പറയാതിരിക്കുകയാണു ന-
ന്നു്" അവൻ പറഞ്ഞു.

"ഈ അർദ്ധരാത്രിസമയത്തു്
താങ്കൾ ഏകനായിരുന്നു് ഹൃദയം
പൊട്ടുമാറു് പാടുന്നതെന്തിനാ-
ണു്?"

"അല്ലെങ്കിൽ പറയാം, പറഞ്ഞു-
തുകൊണ്ടു് പ്രയോജനമൊന്നുമില്ല."
അവൻ പറയുകയാണു്. അ-
വൻ തുടന്നു: "ഞങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ
യാതൊരു ജീവിച്ചു ഞാനും എന്റെ
കൊച്ചു സമോദരികളും അമ്മയും
അപ്പനും മാണു് എന്റെ
വിട്ടിലുണ്ടായിരുന്നവർ. അപ്പൻ
(ശേഷം 4-ാം പേജിൽ)